

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om handel med finansiella instrument och till lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om handel med finansiella instrument, lagen om Finansinspektionen, lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift och lagen om investeringstjänster ändras.

Propositionen syftar till att nationellt delvis genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av vissa direktiv om finansmarknaden som antogs i samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. De ändringar som föreslås i propositionen gäller det nationella genomförandet av de ändringar som gjorts i direktivet om marknader för finansiella instrument och direktivet om att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Lagen om handel med finansiella instrument och lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ändras för att överföra regleringen rörande tillhandahållande av datarapporteringstjänster till Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för finansiella instrument och för att överföra tillsynen över leverantörer av datarapporteringstjänster från Finansinspektionen till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism ändras för att beakta uppgifter rörande förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism som samlas hos Europeiska bankmyndigheten på unionsnivå.

Propositionen syftar också till att till den nationella lagstiftningen foga de ändringar som är nödvändiga på grund av Europaparlamentets och rådets förordning om en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Dessutom föreslås smärre ändringar i lagen om handel med finansiella instrument och i lagen om Finansinspektionen. Dessa ändringar är närmast av teknisk art.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så att det tredje lagförslaget träder i kraft den 30 juni 2021 och de övriga lagförslagen den 1 januari 2022.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Beredning	5
1.2.1 Beredningen av EU-rättsakten	5
1.2.2 Beredningen av propositionen	7
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	8
2.1 Målsättning	8
2.2 De europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning	9
2.2.1 Allmänt	9
2.2.2 Ändringarna av de europeiska finanstillsynsförordningarna	9
2.2.3 Ändringar i MiFIR-förordningen	15
2.2.4 Ändringarna av förordningen om referensvärden	17
2.2.5 Ändringarna av förordningen om information om betalaren	18
2.3 ESRB-förordningens ändringsförordning	18
2.4 ESFS-direktivet	19
2.4.1 Allmänt	19
2.4.2 Ändringarna av MiFID II-direktivet	20
2.4.3 Ändringarna i penningtvättsdirektivet	21
3 Nuläge och bedömning av nuläget	22
3.1 Lagen om handel med finansiella instrument	22
3.2 Lagen om Finansinspektionen	24
3.3 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism	25
3.4 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	26
3.5 Lagen om investeringstjänster	27
3.6 Direktivbestämmelser som inte behöver genomföras nationellt	27
3.6.1 Ändringarna av MiFID II-direktivet	27
3.6.2 Ändringarna av penningtvättsdirektivet	27
4 Förslagen och deras konsekvenser	28
4.1 De viktigaste förslagen	28
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	29
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser	29
4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna	30
4.2.3 Samhälleliga konsekvenser	31
5 Remissvar	31
6 Specialmotivering	33
6.1 Lagen om handel med finansiella instrument	33
6.2 Lagen om Finansinspektionen	36
6.3 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism	38
6.4 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	39
6.5 Lagen om investeringstjänster	40
7 Ikraftträdande	40
8 Verkställighet och uppföljning	40

9 Förhållande till andra propositioner.....	41
9.1 Samband med andra propositioner.....	41
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	42
10.1 Näringsfrihet	42
10.2 Administrativa påföljder	43
LAGFÖRSLAG	45
1. Lag om ändring av lagen om handel med finansiella instrument.....	45
2. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen.....	48
3. Lag om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	54
4. Lag om ändring av 5 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	56
5. Lag om ändring av 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster	60
BILAGA	62
PARALLELLTEXTER	62
1. Lag om ändring av lagen om handel med finansiella instrument.....	62
2. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen.....	69
3. Lag om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	78
4. Lag om ändring av 5 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	81
5. Lag om ändring av 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster	86

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (eng. *European System of Financial Supervision*, ESFS) omfattar tre europeiska tillsynsmyndigheter, nämligen Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) (nedan tillsammans kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), som övervakar och utfärdar föreskrifter för enskilda sektorer och institut. Dessutom övervakar Europeiska systemrisknämnden (ESRB) hela det finansiella systemet och samordnar EU:s politik för finansiell stabilitet. Systemet täcker därmed både makro- och mikro-tillsynen av de finansiella marknaderna. Syftet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn är att se till att de bestämmelser som gäller för den finansiella sektorn genomförs på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger effektivt och tillräckligt skydd för konsumenter av finansiella tjänster.

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn reviderades 2019 genom följande EU-rättsakter:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/ 2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel, nedan *de europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning* eller *ESFS-förordningen*

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2176 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd, nedan *ESRB-förordningens ändringsförordning*

3) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 av den 18 december 2019 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, nedan *ESFS-direktivet*.

För de europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning, ESRB-förordningens ändringsförordning och ESFS-direktivet används nedan i denna proposition den gemensamma benämningen *översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn*.

ESFS-direktivet trädde i kraft den 30 december 2019. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. För att genomföra en del av ESFS-direktivet överlämnades den 23 januari 2020 regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av försäkringsbolslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 108/2019 rd), som hade beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Med propositionen genomfördes artikel 2 i ESFS-direktivet

nationellt. Artikeln gäller ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet, nedan *Solvens II-direktivet*.

De övriga bestämmelserna i ESFS-direktivet än den artikel 2 som genomförts genom RP 108/2019 rd genomförs nu nationellt genom denna proposition. Genom denna proposition företas också sådana ändringar av den nationella lagstiftningen som de europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning förutsätter.

1.2 Beredning

1.2.1 Beredningen av EU-rättsakten

Den 20 september 2017 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om att förstärka den integrerade tillsynen för att främja kapitalmarknadsunionen och den finansiella integrationen i en föränderlig miljö (COM(2017) 542 final). I sitt meddelande ansåg kommissionen att EU för att främja kapitalmarknadsunionen som en prioritet måste vidta åtgärder för att stärka och integrera sitt tillsynssystem. Enligt kommissionen är en stark och alltmer integrerad finansiell tillsyn avgörande för att uppnå de positiva effekter och hantera de utmaningar som kommer att uppstå till följd av den ytterligare integrationen av EU:s finansiella marknader, utvecklingen av finanstekniska lösningar och den finansiella sektorns roll när det gäller att främja en hållbar ekonomisk utveckling.

Tillsammans med meddelandet lade kommissionen också fram ett regleringspaket om en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, vilket bestod av flera separata förslag. Kärnan utgjordes av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad (COM(2017) 536 final). I samband med förslaget offentliggjorde kommissionen också konsekvensbedömningar om förslaget (SWD(2017) 308 final och SWD(2017) 309 final).

Dessutom lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (COM(2017) 538 final) och offentliggjorde konsekvensbedömningar om förslaget (SWD(2017) 313 final).

I samband med förordningsförslagen lade kommissionen också fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (COM(2017) 537 final).

Kommissionen kom dessutom med en ändring till det då ännu ej antagna förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande

av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland (kommissionens förslag till Emir II) (COM(2017) 539 final).

I regleringspaketet om översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn föreslog kommissionen lagstiftningsåtgärder i syfte att stärka tillsynen över den finansiella marknaden och de europeiska tillsynsmyndigheternas och ESRB:s ställning. Förslagen byggde på mer än sex års erfarenhet av det europeiska systemet för finansiell tillsyn och på bidrag från Europaparlamentet, medlemsstaterna, rådet, offentliga samråd och dialog med alla berörda intressenter. Strävan är att med hjälp av en enhetligare finansiell främja kapitalmarknadsunionen, den gemensamma marknadens funktion, finansiell integration och gränsöverskridande finansiell verksamhet.

Syftet med ändringsförslagen var att se över bestämmelserna om EBA:s, EIOPA:s och Esmas förvaltning, förfaranden och finansiering, stärka deras nuvarande befogenheter och tilldela dem nya uppgifter. Kommissionen strävade särskilt efter att revidera de europeiska tillsynsmyndigheternas förvaltning så att den fungerar bättre och är effektivare och så att beslutsfattandet i högre grad fokuserar på ett EU-inriktat angreppssätt än på nationella intressen. De föreslagna nya uppgifterna för de europeiska tillsynsmyndigheterna förutsatte enligt kommissionen också att deras finansiella bas sågs över, för att de nuvarande budgetarrangemangen inte skulle begränsa de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet.

Mitt under det att Europaparlamentet och rådet behandlade regleringspaketet om en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn publicerade kommissionen den 12 september 2018 ett meddelande om ett starkare EU-regelverk för stabilitetstillsyn och penningtvättstillsyn över finansinstitut (COM(2018) 645 final) och föreslog ändringar av sin tidigare framställning om penningtvättsbekämpning. Kommissionen lade fram ett ändrat förslag om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och (EU) direktiv 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (COM(2018) 646 final).

Kommissionens förordnings- och direktivförslag samt ett utkast till statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag var ute på remiss i ett skriftligt förfarande i sektionen för finansiella tjänster och kapitalrörelser (EU 10), som lyder under kommittén för EU-ärenden. En U-skrivelse om kommissionens förslag överlämnades till riksdagen den 2 november 2017 (U 62/2017 rd). Ekonomiutskottet gav sitt utlåtande i ärendet den 28 november 2017 (EkUU 53/2017 rd).

Efter att kommissionen ändrat sitt ursprungliga förslag med anledning av ändringarna i fråga om penningtvättsbekämpning sändes kommissionens ändrade förordningsförslag och meddelande samt ett utkast till statsrådets skrivelse på remiss i ett skriftligt förfarande i sektion EU

10. En kompletterande U-skrivelse om kommissionens ändrade förordningsförslag och meddelande överlämnades till riksdagen den 11 oktober 2018 (UK 21/2018 rd). Ekonomiutskottet gav sitt utlåtande i ärendet den 22 november 2018 (EkUU 59/2018 rd).

Under förhandlingarna om översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn förhöll Finland sig allmänt positivt och konstruktivt till utvecklandet och stärkandet av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Finland ansåg att finansiell integrering, enhetlig tillsyn och tillämpning av harmoniserade bestämmelser är mål i rätt riktning med tanke på utvecklandet av finansmarknaderna inom EU. Finland ansåg att till och med en grundligare granskning och effektivisering av den existerande tillsynsarkitekturen skulle ha varit befogad.

Kommissionen föreslog att vissa direkta tillsynsbefogenheter skulle överföras från de nationella behöriga myndigheterna till Esma. Finland ansåg dock att helhetsbilden av det europeiska systemet för finansiell tillsyn och de långsiktiga målen för i synnerhet centraliseringen av de direkta befogenheterna inte framgick av förslagen. Åtgärderna för att utvidga Esmas direkta tillsyn förblev delvis splittrade. Finland ansåg att de europeiska tillsynsmyndigheternas direkta befogenheter och tillsyn i princip var motiverade när det är fråga om klart gränsöverskridande verksamhet och antalet aktörer som tillsynen omfattar är begränsat. Det var trots allt ändamålsenligt att låta tillsynen över små nationella aktörer kvarstå på nationell nivå.

Beträffande penningtvättsbekämpning understödde Finland allmänt målet att stärka tillsynen över bekämpningen av penningtvätt samt att effektivisera informationsutbytet mellan myndigheterna. Finland ansåg att det i princip var ett steg i rätt riktning att EBA ges en stärkt roll inom unionen och ansåg en centrering av de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande behörighet inom tillsynen över penningtvättsbekämpningen inom den finansiella sektorn gör det möjligt att främja effektivare verksamhet och finansmarknadernas stabilitet. Finland ansåg det dock vara viktigt att säkerställa att alla ändringsförslag var absolut nödvändiga, eftersom EU:s bestämmelser om penningtvätt hade ändrats flera gånger under de senaste åren.

Under förhandlingarna om kommissionens förslag i Europaparlamentet och rådet såg en majoritet av medlemsstaterna dock inget behov av grundläggande ändringar i de europeiska tillsynsmyndigheternas förvaltning, förfaranden, finansiering och befogenheter generellt. Beträffande penningtvätt och finansiering av terrorism understöddes dock förslaget om att utöka EBA:s roll. Under förhandlingarna ändrades kommissionens förslag om nya tillsynsansvarsområden för Esma så att det i högre grad följde Finlands förhandlingsmål.

1.2.2 Beredningen av propositionen

Ett utkast till propositionen bereddes vid finansministeriet som tjänsteuppdrag. Propositionsutkastet var på offentlig remiss 9.10–20.11.2020. Yttrande begärdes av sammanlagt 20 myndigheter och organisationer. En utförligare redogörelse för innehållet i remissvaren och hur de har beaktats finns i avsnitt 5. [Beredningsunderlaget till propositionen finns i statsrådets offentliga tjänst på adressen valtionneuvosto.fi/sv/projekt-med-projektnumret VM112:00/2019](https://valtionneuvosto.fi/sv/projekt-med-projektnumret-VM112:00/2019).

För att delvis genomföra ESFS-direktivet i fråga om ändringarna av Solvens II-direktivet (artikel 2 i ESFS-direktivet) överlämnades den 23 januari 2020 regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av försäkringsbolagslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 108/2019 rd, EkUB 3/2020 rd, RSv 20/2020 rd). De lagar som propositionen gällde stadfästes den 8 maj 2020 med författningsnumren 321/2020–324/2020.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 Målsättning

De europeiska tillsynsmyndigheterna inrättades efter 2008 års finanskris för att främja och övervaka att det gemensamma regelverket tillämpas enhetligt i alla medlemsstater. Verksamheten för det europeiska systemet för finansiell tillsyn inleddes vid ingången av 2011 när följande EU-förordningar om det trädde i kraft:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, nedan *EBA-förordningen*

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan *EIOPA-förordningen*

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG, nedan *Esma-förordningen*

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd, nedan *ESRB-förordningen*.

För EBA-förordningen, EIOPA-förordningen och Esma-förordningen används i denna proposition den gemensamma benämningen *de europeiska finanstillsynsförordningarna*.

De europeiska tillsynsmyndigheterna har bidragit till att harmonisera regleringen av de finansiella marknaderna i Europeiska unionen genom att lämna underlag för kommissionens lagstiftningsinitiativ till förordningar och direktiv. De europeiska tillsynsmyndigheterna har också överlämnat förslag till närmare tekniska standarder till kommissionen, som därefter har antagits som delegerade akter och genomförandakter. De europeiska tillsynsmyndigheterna har dessutom bidragit till ökad konvergens i tillsynen över de finansiella marknaderna och i tillsynspraxis genom att meddela anvisningar för behöriga myndigheter, finansiella institut och finansmarknadsaktörerna samt genom att samordna inbördes utvärderingar av tillsynspraxis i olika medlemsstater. Andra instrument som de europeiska tillsynsmyndigheterna förfogar över för att bidra till ökad konvergens i tillsynen och i tillsynspraxis är jämkning av tvister mellan behöriga myndigheter och unionsrättens överträdelseförfarande.

Enligt kommissionen har de europeiska tillsynsmyndigheterna dock inte under sina sex första verksamhetsår aktivt använt alla sina instrument för att främja en enhetlig tillsyn. En effektivare och mer enhetlig tillsyn av finansiella marknader och tjänster har dock ansetts vara avgörande för att undanröja regelarbitrage mellan medlemsstaterna när de utövar tillsyn. På så sätt blir det möjligt att snabba på marknadsintegrationen och realisera de möjligheter som en inre marknad kan erbjuda finansinstitut och finansmarknadsaktörer samt investerare.

I de europeiska finanstillsynsförordningarna görs ändringar som syftar till att göra de europeiska tillsynsmyndigheternas beslutsfattande mer oberoende och stärka deras nuvarande befogenheter. Ytterligare befogenheter som tilldelas de europeiska tillsynsmyndigheterna för att de ska

kunna nå sina mål förutsätter en lämplig förvaltnings- och styrningsstruktur, effektivt utnyttjande av resurser och tillräcklig finansiering. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna inte har tillräcklig finansiering eller inte styrs på ett effektivt sätt räcker det inte bara med att utöka deras befogenheter för att de ska kunna nå sina mål (skäl 4 i ingressen till ESFS-förordningen).

2.2 De europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning

2.2.1 Allmänt

De europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning består av 7 artiklar, av vilka artikel 1 gäller ändringar av EBA-förordningen, artikel 2 ändringar av EIOPA-förordningen och artikel 3 ändringar av Esma-förordningen. Ändringarna är till sin struktur och sitt innehåll i hög grad enhetliga bortsett från de särskilda uppgifter och befogenheter som EBA tilldelas för förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

I artikel 4 i ESFS-förordningen föreskrivs det om ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *MiFIR-förordningen*.

I artikel 5 i ESFS-förordningen föreskrivs det om ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, nedan *förordningen om referensvärden*.

I artikel 6 i ESFS-förordningen föreskrivs det om ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006, nedan *förordningen om information om betalaren*.

Artikel 7 i ESFS-förordningen innehåller bestämmelser om ikraftträdande och tillämpning av förordningen.

Nedan redogörs det för innehållet i EU-rättsakten i den mån det är ändamålsenligt för förståelsen av den reglering som föreslås i propositionen.

2.2.2 Ändringarna av de europeiska finanstillsynsförordningarna

Allmänna

Artikel 1, som gäller de europeiska tillsynsmyndigheternas behörighet och uppgifter, har uppdaterats i fråga om de EU-rättsakter som ingår i tillämpningsområdet och så att stärkande av enhetligheten i tillsynspraxisen på den inre marknaden nämns som en explicit uppgift för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Proportionalitetsprincipens roll i de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet har framhävts genom att det särskilt föreskrivs att när de europeiska tillsynsmyndigheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter bör de agera i enlighet med proportionalitetsprincipen samt med riktlinjerna för bättre lagstiftning. De europeiska tillsynsmyndigheternas åtgärder bör alltid ha sin grund i och hålla sig inom ramarna för lagstiftningsakterna som avses i den europeiska finanstillsynsförordningen eller vara inom de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna inrättar också en kommitté som ska ge råd om hur agerandet och åtgärderna ska beakta särskilda skillnader

som råder i sektorn avseende arten, omfattningen och komplexiteten hos risker, avseende affärsmodeller och affärspraxis samt avseende de finansiella institutens och marknadernas storlek.

Skrivelser om att inte vidta åtgärder

Till de europeiska finanstillsynsförordningarna har fogats en ny artikel 9c, som gäller skrivelser om att inte vidta åtgärder (eng. *no action letter*). I artikeln finns bestämmelser om åtgärder som den europeiska tillsynsmyndigheten ska vidta när tillämpningen av en viss EU-rättsakt sannolikt ger upphov till betydande problem. Sådana problem kan uppkomma på grund av att det finns bestämmelser i akter som förefaller stå i direkt strid med en annan relevant akt, avsaknaden av rättsakter på lägre nivå för att komplettera eller specificera akten i fråga ger upphov till befogat tvivel gällande följderna av rättsakten eller avsaknaden av riktlinjer och rekommendationer innebär praktiska problem avseende tillämpningen av rättsakten i fråga. Om den europeiska tillsynsmyndigheten anser att rättsakten ger upphov till betydande exceptionella problem för marknadens förtroende, konsument-, kund- eller investerarskydd, de finansiella marknadernas eller varumarknadernas funktion och integritet eller för det finansiella systemets stabilitet, ska den sända en skrivelse om problemen till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt vid behov lämna ett yttrande till kommissionen om lämpliga åtgärder och om hur brådskande frågan är.

Anvisningar, rekommendationer och yttranden

Artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer i de europeiska finanstillsynsförordningarna har ändrats för att understryka vikten av att de europeiska tillsynsmyndigheterna ordnar öppna offentliga samråd vid beredningen av riktlinjer och rekommendationer och att de analyserar kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska när så är lämpligt också begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna inte genomför öppna offentliga samråd eller inte begär råd från bankintressentgruppen ska myndigheten ange skälen för detta. Riktlinjer och rekommendationer ska inte endast hänvisa till eller återge delar av lagstiftningsakter, och innan en ny riktlinje eller rekommendation utfärdas ska myndigheten först se över befintliga riktlinjer och rekommendationer, i syfte att undvika duplicering.

Till de europeiska finanstillsynsförordningarna har det också fogats en ny artikel 16a om de europeiska tillsynsmyndigheternas rätt att avge yttranden om frågor som har samband med deras behörighetsområde.

Frågor och svar

Frågor och svar (eng. *questions and answers*, Q&A) som de europeiska tillsynsmyndigheterna publicerat har varit ett viktigt verktyg för främjande av konvergens i tillsynen och de har främjat gemensam praxis genom att ge vägledning om tillämpningen av rättsakter inom de europeiska tillsynsmyndigheternas behörighetsområde. I översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn har de europeiska finanstillsynsförordningarna kompletterats med explicita bestämmelser om frågornas och svarens rättsliga ställning och om tillämpligt förfarande när svaren lämnas. Enligt den nya artikeln 16b får fysiska personer, juridiska personer, behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ ställa frågor till de europeiska tillsynsmyndigheterna gällande den praktiska tillämpningen eller genomförandet av bestämmelserna i de lagstiftnings-

akter som avses i artikel 1.2 i de europeiska finanstillsynsförordningarna eller tillhörande delegerade akter och genomförandeakter samt riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt rättsakterna. De europeiska tillsynsmyndigheternas svar på frågorna är dock inte bindande. Frågor får ställas på vilket som helst av unionens officiella språk, och svar ska göras tillgängliga på minst det språk som frågan lämnades på. Dessutom ska de europeiska tillsynsmyndigheterna i fortsättningen till kommissionen vidarebefordra frågor som kräver tolkning av unionsrätten. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska på sin webbplats underhålla ett webbaserat verktyg för inlämnande av frågor samt för offentliggörande av frågor och svar.

Europeiska bankmyndighetens uppgifter som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Eftersom det är inom banksektorn som det är mest sannolikt att riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism får systemeffekter överförs på EBA i samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn en ledande samordnings- och övervakningsroll på unionsnivå för att hindra att det finansiella systemet används felaktigt för ändamål som hänför sig till penningtvätt och finansiering av terrorism. EBA ges befogenhet att också vidta åtgärder inom tillämpningsområdet för EIOPA-förordningen och Esma-förordningen i den mån som denna befogenhet avser förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och när det gäller finanssektorsaktörer och behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, som omfattas av dessa förordningar. EBA ska ha ett nära samarbete med EU:s finansunderrättelseenheter (FIU).

EBA:s åtgärder att förhindra av penningtvätt och finansiering av terrorism innefattar enligt den nya artikeln 9a i EBA-förordningen bland annat att samla in information från behöriga myndigheter om sådana svagheter som har upptäckts under pågående tillsyn och tillståndsförfaranden avseende finanssektorsaktörers processer och förfaranden samt avseende de åtgärder som behöriga myndigheter vidtagit. EBA ska upprätta en central databas med den information som samlas in och främja samarbete mellan myndigheter genom att säkerställa att relevant information sprids på lämpligt sätt. EBA får även, när så är lämpligt, överlämna bevisning som den förfogar över till nationella rättsliga myndigheter och till Europeiska åklagarmyndigheten.

EBA:s åtgärder innefattar att noggrant samordna sitt arbete och utbyta information med behöriga myndigheter, Europeiska centralbanken (ECB) och EU:s finansunderrättelseenheter. Dessutom utarbetar EBA gemensamma riktlinjer och standarder att förhindra av penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn, bistår behöriga myndigheter, i enlighet med deras specifika önskemål samt övervakar marknadsutvecklingen och bedömer sårbarheter och risker i banksektorn med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism.

EBA ska, med de behöriga myndigheternas deltagande genomföra riskbedömningar av de behöriga myndigheternas strategier, förmåga och resurser för att ta itu med de största nya riskerna i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå i enlighet med vad som fastställs i den överstatliga riskbedömningen. I fall där det finns tydliga indikationer från tillförlitliga källor på att finanssektorsaktörerna har underlåtit att uppfylla de krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, nedan *penningtvättsdirektivet*, och om dessa fall har en gränsöverskridande dimension med tredjeländer ska EBA vid behov ha en ledande roll när det gäller att underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i unionen och de berörda myndigheterna i tredjeländer.

EBA ska inrätta en permanent intern kommitté för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att samordna åtgärder i syfte att förhindra och bekämpa att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och för att utarbeta utkast till beslut som ska fattas av EBA. Kommittén ska bestå av företrädare på hög nivå från myndigheter och organ i alla medlemsstater med ansvar för efterlevnaden av lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och terrorism, samt företrädare på hög nivå från de europeiska tillsynsmyndigheterna. Dessutom ska kommissionen, ESRB och ECB:s tillsynsnämnd utnämna varsin företrädare på hög nivå som ska delta som observatörer i möten i kommittén.

Till EBA-förordningen har också fogats en ny artikel 9b, som gäller begäran om utredning som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I ärenden som rör förhindrande och bekämpning av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism får EBA, om den har indikationer på väsentliga överträdelser, begära att en behörig myndighet utreder en finanssektorsaktörs eventuella överträdelser av unionsrätten och överträdelser av nationell rätt i den mån den införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljats genom unionsrätten. Dessutom får EBA begära att den behöriga myndigheten överväger att påföra sanktioner. Den behöriga myndigheten ska rätta sig efter en begäran som riktas till den och underrätta EBA om de åtgärder som den har vidtagit.

Artikel 17, som gäller överträdelser av unionsrätten, har kompletterats så att EBA får kräva att den behöriga myndigheten ska rätta sig efter kommissionens formella yttrande som avses i punkt 4 i artikeln i fråga om ärenden som rör förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, även om det inte rör sig om lagstiftningsakter som är direkt tillämpliga på finanssektorsaktörer. Om den behöriga myndigheten inte rättar sig efter kravet, får EBA rikta beslutet direkt till finanssektorsaktören. För detta ändamål ska EBA tillämpa all relevant unionsrätt och nationell lagstiftning som genomför direktiven, även eventuella medlemsstatsoptioner medräknade. På motsvarande sätt har också artikel 19, som gäller lösande av tvister mellan behöriga myndigheter, kompletterats med bestämmelser om att EBA slutligen får anta ett enskilt beslut till finanssektorsaktören, även om lagstiftningsakterna inte är direkt tillämpliga.

Gemensam tillsynskultur

Artikel 29, som gäller en gemensam tillsynskultur, har ändrats så att inte bara EBA utan också EIOPA och Esma i fortsättningen omfattas av bestämmelserna om skapandet av en unionshandbok för tillsyn. I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska också EIOPA och Esma utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansiella institut och finansmarknadsaktörer i unionen, med vederbörligt beaktande av riskernas art, omfattning och komplexitet, affärspraxis, affärsmodeller och de finansiella institutens och finansmarknadsaktörernas storlek. Unionshandboken för tillsyn ska beskriva och precisera bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet.

Som en uppgift för EBA föreskrivs dessutom att den ska utarbeta en unionshandbok för resolution av finansiella institut i unionen.

Unionens strategiska tillsynsprioriteringar

I artikel 29a föreskrivs det om ett nytt mandat för de europeiska tillsynsmyndigheterna att regelbundet åtminstone vart tredje år fastställa högst två prioriteringar av unionsomfattande relevans som de behöriga myndigheterna ska beakta när de utarbetar sina arbetsprogram. Respektive europeiska tillsynsmyndighet ska diskutera de behöriga myndigheternas verksamhet som

ska genomföras påföljande år och dra slutsatser med utgångspunkt i detta. Prioriteringarna av unionsomfattande relevans ska dock inte hindra nationella behöriga myndigheter från att tillämpa sin nationella bästa praxis, på grundval av sina ytterligare prioriteringar och nationella utveckling. I prioriteringarna av unionsomfattande relevans ska hänsyn tas till nationella särdrag.

Inbördes utvärderingar

Inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter enligt artikel 30 i de europeiska finanstillsynsförordningarna har reviderats genom bestämmelser om att det för denna uppgift ska upprättas en kommitté för inbördes utvärdering och om uppföljning av resultaten av den inbördes utvärderingen. För genomförandet av inbördes utvärderingar ska de europeiska tillsynsmyndigheterna upprätta tillfälliga kommittéer för inbördes utvärdering, vilka ska bestå av personal från de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemmar från behöriga myndigheter. Ordförande för kommittéerna för inbördes utvärdering ska vara en medlem av den europeiska tillsynsmyndighetens personal.

Den europeiska tillsynsmyndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen, vilken utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen. I rapporten ska det informeras om vilka uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga till följd av den inbördes utvärderingen. De behöriga myndigheterna ska med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna. Två år efter offentliggörandet av rapporten om den inbördes utvärderingen ska den europeiska tillsynsmyndigheten ta fram en uppföljningsrapport, som ska omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de behöriga myndigheter som är föremål för den inbördes utvärderingen. Den europeiska tillsynsmyndigheten ska offentliggöra de motiverade huvudslutsatserna av den inbördes utvärderingen och av uppföljningsrapporten. Om den europeiska tillsynsmyndighetens motiverade huvudslutsatser skiljer sig från de resultat som identifierats av kommittén för inbördes utvärdering ska den europeiska tillsynsmyndigheten på konfidentiell basis översända kommitténs resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Internationella förbindelser

Den tillsynsordning med avseende på kommissionens beslut om likvärdighet som artikel 33 i de europeiska finanstillsynsförordningarna gäller har skärpts för att säkerställa att bedömningen av tredjeländers likvärdighet blir mer transparent, mer förutsägbar och mer enhetlig. Respektive europeiska tillsynsmyndighet ska i fortsättningen övervaka utvecklingen inom reglering och tillsyn samt praxis för efterlevnadskontroll och marknadens utveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen. Den europeiska tillsynsmyndigheten ska dessutom kontrollera om de kriterier som ligger till grund för beslutet om likvärdighet fortfarande är uppfyllda. Den europeiska tillsynsmyndigheten ska lämna in en konfidentiell rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de andra europeiska tillsynsmyndigheterna om sina övervakningsåtgärder. Dessutom ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen utan onödigt dröjsmål underrättas om sådana utvecklingstendenser inom reglering och tillsyn i tredjeländer som kan påverka den finansiella stabiliteten, marknadens integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion.

Organisation och beslutsfattande

Den europeiska tillsynsmyndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid. Ordföranden ska ansvara för att förbereda tillsynsstyrelsens arbete och fungera som ordförande för tillsynsstyrelsens möten samt ansvara för att fastställa dagordningen för förvaltningsstyrelsen för antagande av förvaltningsstyrelsen och ska fungera som ordförande för förvaltningsstyrelsens möten. Ordförandens funktion har ändrats i tillsynsstyrelsen så att ordföranden har blivit en röstberättigad ledamot, men ordföranden får inte rösta om beslut när det gäller beslut i enlighet med de akter som anges i artiklarna 10–16 eller i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI. Ordförandeurvalsprocessen har reviderats så att ordföranden inte längre utses av tillsynsstyrelsen, utan tillsynsstyrelsen ska med kommissionens bistånd upprätta en slutlista över kvalificerade sökande för posten som ordförande, men rådet ska anta ett beslut om att utse en ordförande efter bekräftelse av Europaparlamentet. Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från uppdraget som ordförande.

När det gäller beslutsfattande har artikel 44 i den europeiska finanstillsynsförordningen reviderats så att ett skriftligt förfarande införs i tillsynsstyrelsen i fråga om beslut i enlighet med artikel 17, som gäller överträdelser av unionsrätten, artikel 19, som gäller lösande av tvister mellan behöriga myndigheter, och artikel 30, som gäller inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter. Tillsynsstyrelsen ska rösta om de föreslagna besluten genom ett skriftligt förfarande, där tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter har åtta arbetsdagar på sig att rösta. Det föreslagna beslutet ska anses antaget om det inte avvisas av en enkel majoritet av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter. Om tre av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter motsätter sig det skriftliga förfarandet, ska tillsynsstyrelsen diskutera och besluta om utkastet till beslut i enlighet med tillsynsstyrelsens normala beslutsförfarande.

För säkerställande av ett oberoende beslutsfattande ska ledamöterna av tillsynsstyrelsen, ordföranden och de icke röstberättigade företrädare och observatörer som deltar i tillsynsstyrelsens möten, inför mötet deklarerar om eventuella intressen som kan anses inverka negativt på deras oberoende i förhållande till någon punkt på dagordningen, och de ska avstå från att delta i diskussioner om och från att rösta i sådana frågor. Tillsynsstyrelsen ska i sin arbetsordning fastställa de praktiska arrangemangen för förhindrande och hantering av intressekonflikter (artikel 42 i de europeiska finanstillsynsförordningarna).

Samordningsgrupper

Med stöd av den nya artikeln 45b får de europeiska tillsynsmyndigheterna på eget initiativ eller på begäran av en behörig myndighet inrätta samordningsgrupper för definierade områden för vilka det kan finnas behov av samordning. Alla behöriga myndigheter ska delta i samordningsgrupper och tillhandahålla samordningsgrupperna de uppgifter dessa behöver för att utföra sina samordningsuppgifter i enlighet med deras mandat. Grupperna ska ledas av en av ledamöterna i den europeiska tillsynsmyndighetens förvaltningsstyrelse. Varje år ska respektive ledamot i förvaltningsstyrelsen som ansvarar för en samordningsgrupp rapportera till tillsynsstyrelsen om diskussionernas och resultatens huvudinnehåll samt, om det behövs, föreslå att en uppföljning eller inbördes utvärdering genomförs på respektive område. De behöriga myndigheterna ska underrätta den europeiska tillsynsmyndigheten om hur de tagit hänsyn till samordningsgruppernas arbete i sin verksamhet.

Finansiering

Översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn inrymmer inte några betydande ändringar av finansieringsmodellen för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Finansieringen för de europeiska tillsynsmyndigheterna består fortfarande av tre delar enligt artikel 62 i de europeiska finanstillsynsförordningarna: obligatoriska bidrag från de nationella finanstillsynsmyndigheterna, ett bidrag från unionen vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt) samt eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument. De europeiska tillsynsmyndigheterna har tidigare finansierats till 40 procent av unionens medel och 60 procent genom bidrag från de nationella finanstillsynsmyndigheterna, i enlighet med den röstviktnings som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser. Till artikel 62.1 i de europeiska finanstillsynsförordningarna har dock fogats bestämmelser om möjlighet för de europeiska tillsynsmyndigheterna att få intäkter från eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer (led d) samt från överenskomna avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som den europeiska tillsynsmyndigheten tillhandahåller, om de särskilt har begärts av en eller flera behöriga myndigheter (led e). Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer ska dock inte godtas, om detta skulle leda till tvivel om den europeiska tillsynsmyndighetens oberoende och opartiskhet.

2.2.3 Ändringar i MiFIR-förordningen

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (nedan *MiFID II-direktivet*) inrättades ett regelverk för leverantörer av datarapporterings tjänster. MiFID II-direktivet förutsätter att aktörer som på uppdrag av ett värdepappersföretag publicerar uppgifter efter värdepappersföretagets handel måste auktoriseras som ett godkänt publiceringsarrangemang (eng. *approved publication arrangement*, APA). Dessutom förutsätts en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (eng. *consolidated tape provider*, CTP) samla konsoliderade handelsdata för aktierelaterade och icke-aktierelaterade instrument i hela unionen i enlighet med MiFID II-direktivet. Samtidigt formaliserades också transaktionsrapporteringskanaler genom kravet på att en tredje part som rapporterar till behöriga myndigheter på uppdrag av värdepappersföretag måste auktoriseras som en godkänd rapporteringsmekanism (eng. *approved reporting mechanism*, ARM).

Kvaliteten på handelsdata och på behandling och tillhandahållande av sådana data har stor betydelse för finansmarknadernas transparens. I samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn har det därför ansetts vara motiverat att ansvaret för auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporterings tjänster samt vissa befogenheter att samla in data överförs från de nationella behöriga myndigheterna till Esma. Avsikten med ändringen är att beakta handelsdatas gränsöverskridande natur, fördelarna med att samla befogenheter på ett och samma ställe samt att eventuella skillnader i tillsynspraxis inverkar negativt på kvaliteten på handelsdata och på leverantörerna av datarapporterings tjänsters uppgifter. Det har också ansetts att dessa nya uppgifter stöder Esmas övriga uppgifter, som den redan fullgör enligt MiFIR-förordningen, till exempel marknadsövervakning samt utövande av befogenheter när det gäller tillfälliga ingripanden och positionshantering. (Skäl 2 i ingressen till ESFS-direktivet.)

Enligt den nya artikeln 27b.1 i MiFIR-förordningen ska driften av ett godkänt publiceringsarrangemang (nedan också kallat *APA*), en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (nedan också kallad *CTP*) eller en godkänd rapporteringsmekanism (nedan också kallad *ARM*) som regelmässig verksamhet eller rörelse i regel förutsätta att Esma i förväg beviljat auktorisation. I artikel 2.3 och i första stycket i artikel 27b.1 i MiFIR-förordningen föreskrivs det dock om undantag från auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporterings tjänster. Kom-

missionen ges befogenhet att anta delegerade akter med kriterier för att identifiera sådana godkända rapporteringsmekanismer och godkända publiceringsarrangemang som på grund av sin begränsade relevans för den inre marknaden omfattas av auktorisation och tillsyn av en medlemsstats behöriga myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i MiFID II-direktivet. Kommissionen ska då beakta i vilken utsträckning tjänsterna tillhandahålls värdepappersföretag som är auktoriserade i endast en medlemsstat, hur stort antalet handelsrapporter eller transaktioner är samt huruvida den godkända rapporteringsmekanismen eller det godkända publiceringsarrangemanget är en del av en grupp finansmarknadsaktörer med gränsöverskridande verksamhet. Om en enhet som står under Esmas tillsyn för någon tjänst som den tillhandahåller i egenskap av en leverantör av datarapporteringstjänster, ska ingen av dess verksamheter som en godkänd rapporteringsmekanism eller ett godkänt publiceringsarrangemang undantas från tillsyn av Esma.

En enhetlig överföring av befogenheter avseende auktorisation och tillsyn till EU-nivån har förutsatt att de relevanta bestämmelserna i MiFID II-direktivet relaterade till organisatoriska krav för leverantörer av datarapporteringstjänster samt behöriga myndigheters befogenheter avseende leverantörer av datarapporteringstjänster upphävs och att bestämmelserna i fråga införs i MiFIR-förordningens nya avdelning IVa, som gäller datarapporteringstjänster. Till MiFIR-förordningen har likaså fogats en ny avdelning VIa, som gäller Esmas befogenheter och behörighet. Avdelningen innehåller bestämmelser om utövande av den europeiska tillsynsmyndighetens direkt tillsynsrelaterade nödvändiga befogenheter och om dess tillsynsåtgärder, informationsutbyte, allmänna utredningar och kontroller på plats samt auktorisations- och tillsynsavgifter och delegering av uppgifter till medlemsstaternas behöriga myndigheter. Avdelningen innehåller dessutom bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som tillämpas på leverantörer av datarapporteringstjänster samt om förfaranderegler för sanktionsavgifter och översyn (det vill säga ändringssökande).

De befogenheter och uppgifter som rör leverantörer av datarapporteringstjänster ska överföras till Esma den 1 januari 2022. En ansökan om auktorisation som de behöriga myndigheterna har mottagit före den 1 oktober 2021 ska dock inte överföras till Esma, utan den behöriga myndigheten i fråga ska fatta beslut i ärendet.

Utöver de ändringar som gäller auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster har MiFIR-förordningen också ändrats så att Esma i fortsättningen direkt med stöd av artikel 22 kan begära information från handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation för att fastställa kraven på transparens före och efter handel samt regleringen av handelsskyldigheter. Vidare ska de i artikel 27 avsedda referensuppgifterna för de finansiella instrumenten i fortsättningen ges till Esma i stället för till den nationella behöriga myndigheten.

MiFIR-förordningen har också ändrats så att kommissionen ges befogenheter att komplettera förordningen genom att anta

- delegerade akter genom att specificera de villkor som avses i första stycket i artikel 27.4 och under vilka omständigheter som det tillfälliga upphävandet som avses i det stycket upphör att gälla (artikel 27.4 fjärde stycket),
- tekniska tillsynsstandarder för bedömning av lämpligheten hos medlemmarna av ledningsorganet, med beaktande av de olika roller och funktioner som utförs av dem och behovet av att undvika intressekonflikter mellan medlemmarna i ledningsorganet och användarna av APA, CTP eller ARM (artikel 27f.5),

- delegerade akter om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att påföra sanktionsavgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av sanktionsavgifter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller påförande och verkställighet av sanktionsavgifter och viten (artikel 38k.10) och

- en delegerad akt genom att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas (artikel 38n.3).

2.2.4 Ändringarna av förordningen om referensvärden

Genom förordningen om referensvärden har det införts ett gemensamt regelverk som säkerställer att de index som används som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat i unionen är rättvisande och inte utsätts för otillbörlig påverkan. Förordningen ska tillämpas på tillhandahållande av referensvärden, rapportering av dataunderlag för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen.

Finansiella produkter som använder kritiska referensvärden är tillgängliga i samtliga medlemsstater, och därför är sådana referensvärden viktiga för de finansiella marknadernas funktion och stabilitet. Det har ansetts vara viktigt att tillsynen över ett kritiskt referensvärde bygger på en övergripande bild av de potentiella effekterna i hela unionen, inte enbart i den medlemsstat där administratören av det kritiska referensvärdet är belägen och i de medlemsstater där dess rapportörer är belägna. På grund av detta har förordningen om referensvärden ändrats i samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn genom att tillsynen över vissa kritiska referensvärden inom unionen har delegerats till Esma. För att undvika dubbelarbete utövar Esma tillsyn över administratörer av kritiska referensvärden, inklusive icke-kritiska referensvärden som de också administrerar (skäl 53 i ingressen till ESFS-förordningen).

Artikel 40, som gäller behöriga myndigheter, har ändrats så att Esma ska vara behörig myndighet för administratörer av kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1 a och c. Dessa kritiska referensvärden uppfyller det kvantitativa gränsvärdet på 500 miljarder euro som anges i led a eller de betraktas som kritiska eftersom referensvärdet inte har några eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ och dess existens och exakthet har relevans för marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater. Däremot kvarstår den nationella behöriga myndigheten som behörig myndighet om det är fråga om ett kritiskt referensvärde som avses i led b i samma artikel och referensvärdet baseras på information från rapportörer som till största delen är etablerade i en enda medlemsstat, och erkänns vara ett kritiskt referensvärde i den medlemsstaten i enlighet med förfarandet i punkterna 2, 3, 4 och 5 i artikeln.

Förutom i fråga om tillsyn över vissa administratörer av kritiska referensvärden är Esma i fortsättningen behörig myndighet också för att erkänna administratörer av referensvärden från ett i artikel 32 avsett tredjeland.

Med anledning av överföringen av tillsynsbefogenheterna har ett nytt kapitel 4 lagts till avdelning VI i förordningen om referensvärden. Kapitlet innehåller bestämmelser om utövande av den europeiska tillsynsmyndighetens direkt tillsynsrelaterade nödvändiga befogenheter och om dess tillsynsåtgärder, informationsutbyte, allmänna utredningar och kontroller på plats samt auktorisations- och tillsynsavgifter och delegering av uppgifter till medlemsstaternas behöriga myndigheter. Kapitlet innehåller dessutom bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder samt om förfaranderegler för sanktionsavgifter och översyn (det vill säga ändringssökande).

Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om administratörer, som avses i artikel 40.1 i förordningen om referensvärden, och som tilldelats behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska upphöra att gälla den 1 januari 2022. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen. Ansökningar om auktorisation av administratörer av kritiska referensvärden som avses i leden a och c i artikel 20.1 och ansökningar om erkännande i enlighet med artikel 32 som de behöriga myndigheterna har mottagit före den 1 oktober 2021 ska dock inte överföras till Esma, utan beslutet om auktorisation eller erkännande ska fattas av den relevanta behöriga myndigheten.

Förordningen om referensvärden har också ändrats så att kommissionen ges befogenheter att komplettera förordningen genom att anta

- tekniska tillsynsstandarder för att specificera krav som säkerställer att de styrningsarrangemang som avses i artikel 4.1 är tillräckligt stabila (artikel 4.9),
- tekniska tillsynsstandarder för att specificera krav som säkerställer att den metod som avses i artikel 12.1 överensstämmer med leden a–e i den punkten (artikel 12.4),
- tekniska tillsynsstandarder för att specificera egenskaperna hos de system och kontroller som avses i artikel 14.1 (artikel 14.4),
- tekniska tillsynsstandarder för att specificera de kriterier som den bedömning som avses i artikel 21.2 b ska baseras på (artikel 21.5),
- tekniska tillsynsstandarder för att specificera de kriterier enligt vilka behöriga myndigheter får begära ändringar av den försäkran om efterlevnad som avses i artikel 26.4 (artikel 26.6).

Kommissionen får också anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de villkor som avses i artikel 30.2 första stycket a och b samt för att specificera de villkor som avses i artikel 30.3 första stycket a och b (artikel 30.2a och 30.3a).

2.2.5 Ändringarna av förordningen om information om betalaren

Artiklarna 17.3 och 25 har ändrats för att beakta att uppgifter som rör förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism samlas hos EBA. Dessutom ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningens kapitel IV, som gäller sanktioner och övervakning, med särskild hänsyn till gränsöverskridande fall (artikel 22.2).

2.3 ESRB-förordningens ändringsförordning

ESRB-förordningen innehåller bestämmelser om den europeiska systemrisknämnden och dess uppgifter. ESRB ska ansvara för makrotillsynen av det finansiella systemet i unionen, i syfte att bidra till att förhindra eller minska systemrisker för den finansiella stabiliteten i unionen som kan uppstå på grund av utvecklingen inom det finansiella systemet, med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen, så att omfattande finansiella krissituationer kan undvikas.

I samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn har ESRB-förordningen ändrats med avseende på ESRB:s förvaltning. Skapandet av bankunionen efter inrättandet av ESRB har beaktats i förordningen på så vis att ordföranden för ECB:s tillsynsnämnd och ordföranden för den gemensamma resolutionsnämnden har lagts till som ledamöter utan rösträtt i ESRB:s styrelse. Samtidigt har ECB:s ordförandes tidigare interimistiska roll som ordförande

i ESRB permanentats. Ordföranden får delegera uppgifter, till exempel uppgifter som handlar om att företräda ESRB utåt och bland annat presentationen av arbetsprogrammet, till förste vice ordföranden och om det behövs och är lämpligt, till andre vice ordföranden eller till sekretariatschefen.

För att skapa flexibilitet i fråga om valet av styrelseledamöter med rösträtt får medlemsstaterna i fortsättningen som sin röstberättigade företrädare välja mellan den nationella centralbankschefen och en företrädare på hög nivå för en utsedd myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (nedan *kreditinstitutsdirektivet*) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, (nedan *tillsynsförordningen*), om den utsedda myndigheten har den ledande rollen vad gäller finansiell stabilitet inom sitt behörighetsområde. Denna flexibilitet i fråga om valet av styrelseledamoten med rösträtt påverkar inte de medlemsstater i vilka den nationella centralbanken är en utsedd myndighet enligt direktivet och förordningen ovan (artikel 1.4 a i ESRB-förordningens ändringsförordning). Förordningen har också preciserats genom en bestämmelse om att ingen styrelseledamot får ha någon funktion på en medlemsstats centrala regeringsnivå. Med anledning av det nationella handlingsutrymmet i fråga om valet av en styrelseledamot med rösträtt har också definitionen av styrelseledamöter utan rösträtt ändrats så att med förbehåll för medlemsstatens beslut om styrelseledamoten med rösträtt ska en företrädare på hög nivå per medlemsstat, från de nationella tillsynsmyndigheterna, en nationell myndighet som har anförtrots genomförandet av makrotillsynspolitikerna eller från den nationella centralbanken vara styrelseledamot utan rösträtt. Om styrelseledamoten med rösträtt inte är den nationella centralbankschefen gäller dock att en företrädare på hög nivå för den nationella centralbanken ska vara styrelseledamot utan rösträtt (artikel 1.4 b i ESRB-förordningens ändringsförordning).

Sekretessbestämmelserna om ESRB:s verksamhet har preciserats så att ESRB:s ledamöter från nationella centralbanker, nationella tillsynsmyndigheter och nationella myndigheter får förse nationella myndigheter och organ som ansvarar för det finansiella systemets stabilitet med information relaterad till de uppgifter som anförtrots ESRB och som är nödvändig för utförandet av dessa myndigheters eller organs lagstadgade uppgifter.

Vidare har ESRB:s befogenheter reviderats så att ESRB i fortsättningen får rikta varningar och rekommendationer även till ECB för de uppgifter som tilldelats ECB i enlighet med artiklarna 4.1, 4.2 och 5.2 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (nedan *SSM-förordningen*). Också de resolutionsmyndigheter som utsetts av medlemsstaterna och den gemensamma resolutionsnämnden har lagts till som potentiella mottagare.

2.4 ESFS-direktivet

2.4.1 Allmänt

Artikel 1 innehåller bestämmelser om ändringar av MiFID II-direktivet, artikel 2 innehåller bestämmelser om ändringar av Solvens II-direktivet och artikel 3 innehåller bestämmelser om ändringar av penningtvättsdirektivet. Ändringarna av Solvens II-direktivet har behandlats redan tidigare i regeringens proposition RP 108/2019 rd.

2.4.2 Ändringarna av MiFID II-direktivet

Auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster vilka reglerats genom MiFID II-direktivet samt vissa datainsamlingsbefogenheter har genom ändringar av MiFIR-förordningen överförts från de nationella behöriga myndigheterna till Esma förutom med avseende på en godkänd rapporteringsmekanism eller ett godkänt publiceringsarrangemang som omfattas av ett undantag enligt MiFIR-förordningen. Behörighetsöverföringen har förutsatt att bestämmelser i MiFID II-direktivet relaterade till organisatoriska krav för leverantörer av datarapporteringstjänster samt nationella behöriga myndigheters befogenheter avseende leverantörer av datarapporteringstjänster samtidigt upphävs. Dessa bestämmelser har fogats till MiFIR-förordningen i samband med behörighetsöverföringen till Esma.

Artikel 1.1 om MiFID II-direktivets tillämpningsområde har ändrats så att omnämmandet av leverantörer av datarapporteringstjänster har strukits. Ändringen innebär att direktivet i fortsättningen ska tillämpas enbart på värdepappersföretag, marknadsoperatörer och företag från tredjeland som tillhandahåller investeringstjänster genom etablering av en filial i unionen.

Upphävandet av artikel 2 d i MiFID II-direktivet innebär att det i direktivet inte längre fastställs krav som gäller auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster samt dessa leverantörers drift. Detta framgår konkret i och med upphävandet av hela avdelning V i direktivet, eftersom den avdelningen har innehållit bestämmelser om auktorisationsförfaranden för leverantörer av datarapporteringstjänster (artiklarna 59–63), villkor för godkända publiceringsarrangemang (artikel 64), villkor för tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (artikel 65) och villkor för godkända rapporteringsmekanismer (artikel 66). Också avsnitt D (förteckning över datarapporteringstjänster) i bilaga I till MiFID II-direktivet har utgått.

Med anledning av att bestämmelserna om auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster samt om dessa leverantörers drift utgått har artikel 4 i MiFID II-direktivet ändrats så att definitionerna med anknytning till leverantörer av datarapporteringstjänster i leden 52–54 och 56 i artikel 4.1 har upphävts. Likaså har hänvisningarna till leverantörer av datarapporteringstjänster utgått i definitionerna av ledningsorgan i led 36, personer i ledande befattning i led 37 och hemmedlemsstat i led 55 i samma artikel 4.1.

Till artikel 22, som gäller allmänna krav om fortlöpande tillsyn, har fogats ett nytt stycke som gäller situationer där de behöriga myndigheterna auktoriserar ett godkänt publiceringsarrangemang (APA) eller en godkänd rapporteringsmekanism (ARM) med ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i MiFIR-förordningen. Enligt det nya stycket ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna, om de ansvarar för auktorisation och tillsyn av denna verksamhet, övervakar verksamheten för aktörerna så att de kan bedöma om de villkor för verksamheten som föreskrivs i MiFIR-förordningen uppfylls. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om APA eller ARM uppfyller dessa krav.

Bestämmelserna i artikel 70 i MiFID II-direktivet, som gäller sanktioner vid överträdelse, har ändrats så att hänvisningarna till bestämmelserna om datarapporteringstjänster har utgått i förteckningen över de bestämmelser i direktivet beträffande vilka överträdelse ska sanktioneras. Förteckningen över de bestämmelser i MiFIR-förordningen beträffande vilka överträdelse ska sanktioneras nationellt har i sin tur preciserats med nya bestämmelser om datarapporteringstjänster, om ett godkänt publiceringsarrangemang eller en godkänd rapporteringsmekanism berörs av ett undantag enligt den förordningen.

Bestämmelserna i artikel 71.6, som gäller offentliggörande av beslut, och i artikel 77.1 första stycket, som gäller förhållandet till revisorer, i MiFID II-direktivet har ändrats så att de i stället för leverantörer av datarapporteringstjänster gäller ett APA eller en ARM som auktoriserats i enlighet med MiFIR-förordningen och som har ett undantag enligt den förordningen.

Med anledning av de upphävda bestämmelserna om datarapporteringstjänster har det gjorts tekniska uppdateringar i de förteckningar i artikel 89.2, 89.3 och 89.5 i MiFID II-direktivet som gäller den befogenhet att anta delegerade akter som getts till kommissionen.

I artikel 90, som gäller översyn, har punkterna 2 och 3, som gällt konsoliderad handelsinformation, utgått.

2.4.3 Ändringarna i penningtvättsdirektivet

Översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn ger EBA en ny ledande roll när det gäller att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och därför har penningtvättsdirektivet ändrats i överensstämmelse med den rollen.

Artikel 6.3 i penningtvättsdirektivet gäller kommissionens rapport om de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden. Den punkten har ändrats så att det hänvisas till EBA i stället för till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Av den ändrade punkt 5 i artikeln följer likaså att det i fortsättningen är EBA som ska lämna ett yttrande om de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar unionens finansiella sektor.

Artikel 7 har ändrats så att medlemsstaterna i fortsättningen ska meddela EBA och inte de europeiska tillsynsmyndigheterna namnet på den myndighet eller en beskrivning av den mekanism som ska samordna de nationella åtgärderna mot riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Också resultaten av nationella riskbedömningar ska göras tillgängliga för EBA.

Penningtvättsdirektivet har också ändrats så att från och med den 1 januari 2020 ska EBA i stället för de europeiska tillsynsmyndigheterna, om så är lämpligt, utfärda

- riktlinjer för situationer där förenklade åtgärder för kundkännedom är lämpliga, om de riskfaktorer som ska beaktas och de åtgärder som ska vidtas (artikel 17),

- riktlinjer för situationer där skärpta åtgärder för kundkännedom är lämpliga, om de riskfaktorer som ska beaktas och de åtgärder som ska vidtas (artikel 18.4),

- riktlinjer för vad som kännetecknar en riskbaserad tillsynsmetod och vilka åtgärder som ska beaktas när riskbaserad tillsyn utövas (artikel 48.10).

EBA ska också i stället för de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta i artikel 45.6 avsedda förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange den typ av ytterligare åtgärder som avses i punkt 5 och de minimiåtgärder som ska vidtas av kreditinstitut och finansiella institut om ett tredjelandets rätt inte tillåter att de åtgärder som krävs i enlighet med punkterna 1 och 3 genomförs. Likaså ska EBA i stället för de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta i artikel 45.10 avsedda förslag till tekniska standarder för tillsyn om kriterierna för att avgöra när det är lämpligt att inrätta en central kontaktpunkt enligt punkt 9 och vilka funktioner de centrala kontaktpunkterna bör ha.

Artikel 41.1 i penningtvättsdirektivet innehåller i fråga om behandlingen av personuppgifter uppdaterade hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Artikel 45.4 har ändrats så att medlemsstaterna och EBA i fortsättningsen ska underrätta varandra om fall där ett tredjelandets rätt inte tillåter att de riktlinjer och rutiner som krävs i enlighet med punkt 1 genomförs.

Artikel 48 innehåller bestämmelser om de behöriga myndigheternas befogenheter, effektivt samarbete och utbyte av information. Artikel 48.1a andra stycket har preciserats så att det anges att medlemsstaternas finansiella tillsynsmyndigheter ska fungera som kontaktpunkter för EBA.

Artikel 50 har ändrats så att den gäller samarbete med EBA. De behöriga myndigheterna ska förse EBA med alla uppgifter som EBA behöver för att kunna utföra sina uppgifter enligt penningtvättsdirektivet.

Enligt den ändrade artikeln 62.1 ska medlemsstaterna se till att deras behöriga myndigheter i fortsättningen informerar EBA i stället för de europeiska tillsynsmyndigheterna om alla administrativa sanktioner och åtgärder som i enlighet med artiklarna 58 och 59 påförts kreditinstitut och finansiella institut. EBA ska ha en webbplats med länkar till de behöriga myndigheternas offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder som påförts kreditinstitut.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Lagen om handel med finansiella instrument

Genom översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn ändras MiFID II-direktivet, som har genomförts nationellt genom lagen om investeringstjänster (747/2012), lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) och lagen om Finansinspektionen (878/2008) (RP HE 151/2017 rd). Ändringarna av MiFID II-direktivet berör i första hand lagen om handel med finansiella instrument, som ska tillämpas på ordnande av handel med finansiella instrument och på offentliggörande av information om handel med finansiella instrument. Lagen innehåller bestämmelser om bland annat drift av reglerade marknader och organisering av verksamheten på en reglerad marknad, krav på multilaterala och organiserade handelsplattformar samt transparenskrav för handeln samt datarapporteringstjänster.

MiFID II-direktivets bestämmelser om datarapporteringstjänster har genomförts i huvudsak genom 8 och 9 kap. i lagen om handel med finansiella instrument. Genom kapitlen har bestämmelserna i avdelning V i MiFID II-direktivet genomförts, vilka nu har överförts till MiFIR-förordningen i samband med översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Det gäller att upphäva de nationella bestämmelserna till denna del. Samtidigt gäller det att reducera lagens tillämpningsområde och definitioner i fråga om den reglering som flyttats till förordningen.

I 8 kap. i lagen om handel med finansiella instrument ingår också sådana bestämmelser som inte direkt är en följd av regleringsskyldigheten enligt MiFID II-direktivet. Vad som i 8 kap. 6 § föreskrivs om tillförlitlighet hos betydande ägare i en leverantör av datarapporteringstjänster är exempel på krav som ställs på leverantörer av datarapporteringstjänster. För upprätthållande av kundernas och allmänhetens förtroende för finansmarknaden har med stöd av paragrafen på betydande ägare i en leverantör av datarapporteringstjänster tillämpats samma slags krav som de som i lagen om finansieringstjänster föreskrivs om tillförlitlighet i fråga om betydande ägare i ett värdepappersföretag (RP 151/2017 rd, s. 194–195). I 8 kap. 13 § i lagen om handel med

finansiella instrument föreskrivs i sin tur om krav på minimikapital för en leverantör av datarapporteringstjänster. Kravet är att leverantören av datarapporteringstjänster ska ha haft ett aktiekapital på minst 50 000 euro när verksamheten inleds eller alternativt ansvarsförsäkring som gäller i alla EES-stater. Lagen innehåller dessutom bestämmelser om anmälan om aktieförvärv (8 kap. 18 §) och förbud mot att förvärva aktier (8 kap. 19 §), vilka förpliktar till att underrätta Finansinspektionen om avsikt att förvärva en betydande ägar- och röstandel i en leverantör av datarapporteringstjänster och med stöd av vilka Finansinspektionen kan förbjuda förvärv av aktierna. Eftersom de materiella bestämmelserna om rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster och om organisatoriska krav på verksamheten hos leverantörer av datarapporteringstjänster överförs till en direkt tillämplig EU-förordning, måste även de nationella bestämmelser som gäller detta och som inte omfattas av direktivet upphävas för att skillnader i regleringen ska kunna undvikas och för att målen med översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn ska kunna nås. Även om Finansinspektionen med stöd av bestämmelsen om undantag fortsättningsvis kan komma att ha auktorisations- och tillsynsuppgifter relaterade till leverantörer av datarapporteringstjänster, kan en nationell reglering som kompletterar förordningen inte anses vara motiverad.

I 2 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument föreskrivs det om tillstånd att driva en reglerad marknad och om annan tillåten verksamhet för en börs. Enligt bestämmelsen får en börs utöver en reglerad marknad bland annat driva datarapporteringstjänster. Eftersom den bakomliggande artikeln 59 i MiFID II-direktivet har upphävts, måste också den nationella bestämmelsen om detta upphävas. I fortsättningen har en börs direkt med stöd av artikel 27b.2 i MiFIR-förordningen rätt att tillhandahålla tjänster som ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism, förutsatt att Esma eller Finansinspektionen först kontrollerat att börsen uppfyller kraven i avdelning IVa kapitel 1 i förordningen. Finansinspektionens roll som förhandsgranskare begränsar sig likväl till situationer där börsen börjar tillhandahålla tjänster för godkänt publiceringsarrangemang eller godkänd rapporteringsmekanism. Vad gäller tjänster som tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation har det i MiFIR-förordningen inte inbegripits någon möjlighet att i lagstiftning på lägre nivå fastställa ett tröskelvärde sådant att tillsynen förblir hos den nationella behöriga myndigheten när detta underskrids. Eftersom den myndighet som enligt 2 kap. 1 § ansvarar för börstillstånd är finansministeriet, kräver komplettering av ett börstillstånd med tjänster för tillhandahållande av godkänt publiceringsarrangemang eller godkänd rapporteringsmekanism i praktiken ett nära samarbete mellan finansministeriet och Finansinspektionen.

Enligt 10 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument utövar Finansinspektionen tillsyn över efterlevnaden av den lagen samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats och börsregler som fastställts med stöd av den. I lagen ska det i enlighet med det nya stycket som lagts till artikel 22 i MiFID II-direktivet föreskrivas om Finansinspektionens uppgifter när Finansinspektionen i enlighet med det undantag som anges i förordningen auktoriserar och övervakar ett godkänt publiceringsarrangemang eller en godkänd rapporteringsmekanism.

Bestämmelserna om administrativa påföljder i 12 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument ska ändras så som artikel 1.5 i ESFS-direktivet förutsätter i fråga om de i förteckningen nämnda bestämmelser i MiFIR-förordningen beträffande vilka överträdelser ska sanktioneras. Dessutom gäller det att ändra straffbestämmelsen i 13 kap. 2 § så att den täcker endast verksamhet som regleras i lagen.

3.2 Lagen om Finansinspektionen

Lagen om Finansinspektionen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter, förvaltning och tillsynsbefogenheter. Enligt lagen ska Finansinspektionen utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet enligt vad som föreskrivs i den lagen och i någon annan lag. Dessutom främjar Finansinspektionen goda förfaranden på finansmarknaden och allmänhetens kunskaper om finansmarknaden. Finansinspektionen fullgör sina uppgifter genom att bland annat bevilja finansmarknadsaktörer verksamhetstillstånd, registrera dem och fastställa stadgarna för deras verksamhet. Vidare övervakar Finansinspektionen att finansmarknadsaktörerna iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna om finansmarknaden och med stöd av dem utfärdade föreskrifter, villkoren i sina verksamhetstillstånd och stadgarna som gäller deras verksamhet.

Finansinspektionen ska delta i det samarbete inom Europeiska unionen som sker inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn och i annat internationellt myndighetssamarbete (3 § 3 mom. 7 punkten). Enligt 3 a § är Finansinspektionen en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn som avses i de europeiska finanstillsynsförordningarna samt i ESRB-förordningen. Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system. När Finansinspektionen utför sina uppgifter ska den bland annat beakta de europeiska tillsynsmyndigheternas beslut, anvisningar och rekommendationer, ESRB:s rekommendationer och de av kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna. Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i Europeiska unionens rättsakter, i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna och ESRB-förordningen samarbeta med de europeiska tillsynsmyndigheterna, deras gemensamma kommitté samt med ESRB. Finansinspektionens direktör är på tjänstens vägnar medlem i de europeiska tillsynsmyndigheternas tillsynsstyrelse.

De ändringar som inom översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn gjorts i de europeiska finanstillsynsförordningarna påverkar också Finansinspektionens samarbete inom systemet. Finansinspektionen ska i sin verksamhet beakta unionens strategiska tillsynsprioriteringar som fastställts av de europeiska tillsynsmyndigheterna och delta i de samordningsgrupper som dessa inrättat. Översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn kommer bland annat att effektivisera de nationella behöriga myndigheternas inbördes utvärderingsprocess och utöka Finansinspektionens övriga samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn. De europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning är dock en sådan förordning som avses i artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och som har allmän giltighet. Den ska till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. En förordning behöver således inte i sig sättas i kraft nationellt. Den nuvarande regleringen av Finansinspektionen kommer uppskattningsvis att innebära att Finansinspektionen även i fortsättningen kan vara verksam som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn med beaktande av ändringarna av de europeiska finanstillsynsförordningarna.

I lagen om Finansinspektionen gäller det dock att beakta ändringarna av MiFIR-förordningen och förordningen om referensvärden till den del Finansinspektionens tillsynsuppgifter överförs till Esma. Beträffande leverantörer av datarapporterings tjänster måste bestämmelserna om Finansinspektionens tillsynsobjekt i 4 § ändras så att definitionen av tillsynsobjekt täcker sådana godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som auktoriseras av Finansinspektionen och alltså kommer att omfattas av Finansinspektionens tillsyn. Ändringen är nödvändig för att Finansinspektionen ska kunna rikta lagstadgade tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder till dessa aktörer.

Vidare måste Finansinspektionens uppgifter som i förordningen om referensvärden avsedd behörig myndighet preciseras så att de motsvarar de ändringar som gjorts i den förordningen med avseende på uppgiftsfördelningen mellan Esma och de nationella behöriga myndigheterna. För att lagen ska vara lättare att förstå är det befogat att övergå till att använda den finska kortformen ”vertailuarvoasetus”, eftersom den nuvarande kortformen ”viitearvoasetus” kan anses vara vilseledande och motstridig med tanke på innehållet i förordningen.

Allt sedan den europeiska systemrisknämnden inrättades har chefdirektören för Finlands bank varit Finlands styrelseledamot med rösträtt. Finansinspektionens direktör har i sin tur direkt med stöd av ESRB-förordningen deltagit i ESRB:s verksamhet som styrelseledamot utan rösträtt. Ändringsförordningen till ESRB-förordningen har skapat flexibilitet för medlemsstaterna i fråga om valet av styrelseledamöter. Sammansättningen för ESRB:s styrelseledamöter med rösträtt har ändrats så att medlemsstaterna i vilka den nationella centralbanken inte är utsedd myndighet enligt kreditinstitutsdirektivet eller tillsynsförordningen och i vilka den utsedda myndigheten har den ledande rollen vad gäller finansiell stabilitet inom sitt behörighetsområde alternativt får nominera en företrädare på hög nivå för en utsedd myndighet enligt kreditinstitutsdirektivet eller tillsynsdirektivet (den ändrade artikeln 6.1 b i ESRB-förordningen). I Finland är inte Finlands Bank en utsedd myndighet enligt kreditinstitutsdirektivet eller tillsynsdirektivet, utan Finansinspektionen är den myndigheten. Det är således möjligt att nationellt överväga optionen för medlemsstaterna.

ESRB ansvarar för makrotillsynen av det finansiella systemet på unionsnivå. I Finland är det Finansinspektionens direktion som fattar beslut om makrostabilitetspolitiken (ibland även kallad makrotillsynspolitik). Direktionen har i lagstiftningen getts befogenheter att använda olika verktyg för att nå makrostabilitetspolitiska mål. Dessa makrostabilitetsverktyg (ibland även kallade makrotillsynsverktyg) baserar sig på tillsynsförordningen och kreditinstitutsdirektivet, vilka kan kompletteras med nationell lagstiftning om separata befogenheter för den myndighet som svarar för makrotillsynen. Finlands Bank, finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet utnämner var för sig en medlem till Finansinspektionens direktion. Dessutom väljs ytterligare minst två andra medlemmar. För säkerställande av tillgången till information för Finansinspektionens direktion föreskrivs det i 12 § 1 mom. 4 punkten i lagen om Finansinspektionen att Finansinspektionens direktör ska hålla direktionen informerad om sådana omständigheter och initiativ som kommit fram genom ESRB:s verksamhet och som påverkar utvecklingen på finansmarknaden och lagstiftningen inom finanssektorn samt svara för andra redogörelser till direktionen. Direktionens roll som den som fattar beslut om Finlands makrostabilitetspolitik kan tala för alternativet att ordföranden för Finansinspektionens direktion ska utses till ESRB:s styrelseledamot med rösträtt. Till denna del bör dock den ändrade definitionen av ESRB:s styrelseledamot utan rösträtt beaktas. Om medlemsstatsoptionen tas i bruk, gäller direkt med stöd av förordningen att en företrädare på hög nivå för den nationella centralbanken är styrelseledamot utan rösträtt. Bestämmelsen leder i praktiken till att Finlands båda styrelseledamöter i ESRB kommer från Finlands Bank, eftersom en företrädare för Finlands Bank är ordförande för Finansinspektionens direktion. Det kan anses vara motiverat att låta situationen enligt nuläget stå kvar, det vill säga att båda myndigheterna är representerade i ESRB.

3.3 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

Penningtvättsdirektivet har genomförts nationellt genom lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017). Tillsyn över efterlevnaden av lagen utövas av Finansinspektionen, Polisstyrelsen, Patent- och registerstyrelsen och regionförvaltningsverket enligt de ansvarsområden som anges i 7 kap. 1 § 1 mom. Dessutom utövar advokatföreningen tillsyn över rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 2 mom. 12 punkten. Ändringarna av penningtvättsdirektivet ska beaktas i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av

terrorism till den del de europeiska tillsynsmyndigheternas uppgifter har samlats hos EBA. På grund av detta gäller det att ändra 2 kap. 1 § i fråga om mottagarna av den bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Likaså gäller det att ändra 8 kap. 11 § så att det föreskrivs att påföljder för kreditinstitut och finansiella institut ska rapporteras till EBA.

De europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning ändrar det nuvarande tillsynsramverket för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism med avseende på de särskilda uppgifter som EBA tilldelas när det gäller att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. I Finland ska de nationella tillsynsmyndigheterna i fortsättningen direkt med stöd av EBA-förordningen bland annat förse EBA med information till dess centrala databas om de brister de upptäckt avseende förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism samt om de åtgärder de har vidtagit. Tillsynsmyndigheterna har å sin sida rätt att begära information av EBA, och EBA ska säkerställa att information som samlats i den centrala databasen görs tillgänglig för tillsynsmyndigheterna konfidentiellt och enligt behov. EBA får begära att tillsynsmyndigheterna utreder överträdelser från en finanssektorsaktörs sida och överväga att påföra aktören sanktioner med avseende på sådana överträdelser. Tillsynsmyndigheterna ska uppfylla alla begäranden som riktas till dem och underrätta EBA om de åtgärder som de har vidtagit.

Eftersom fler än en myndighet i Finland har befogenhet att säkerställa finanssektorsaktörernas efterlevnad av penningtvättsdirektivet, får Finland utnämna en företrädare för varje behörig myndighet till den permanenta interna kommitté för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som EBA inrättat (den nya artikeln 9a.8 i EBA-förordningen). Finland har dock bara en röst oberoende av hur många behöriga myndigheter som är företrädade under mötet. Det bedöms att Finlands representation och utövande av rösträtt kan ordnas tillräckligt väl via tillsynsmyndigheternas nuvarande samarbetsarrangemang utan några uttryckliga bestämmelser om saken.

Även om de ändringar i EBA-förordningen som innebär att EBA får en större roll vid samordningen och tillsynen av förhindrandet av penningtvätt och av finansiering av terrorism på EU-nivå inte direkt förutsätter ändringar i den nationella lagstiftningen, är det motiverat att i lagen införa en informativ bestämmelse som gör det lättare att greppa den tillsyn som gäller hindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism som helhet.

3.4 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

För att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet tas det ut åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter. Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) innehåller detaljerade bestämmelser om vilka som är avgiftsskyldiga och hur tillsynsavgiften för olika avgiftsskyldiga bestäms. När uppgifter som rör auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster till vissa delar överförs från Finansinspektionen till Esma, gäller det att ändra lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift så att den motsvarar de ändrade tillsynsuppgifterna. Lagen kommer alltså att föreskriva om grundavgifterna för tillhandahållande av datarapporteringstjänster när Finansinspektionen svarar för tillsynen över verksamheten.

Till den del uppgifter som rör auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster överförs på Esma kan Esma debitera auktorisations- och tillsynsavgifter för dem med stöd av den nya artikeln 38n i MiFIR-förordningen. Dessa avgifter ska helt täcka varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt den förordningen, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 38o. Kommissionen ska komplettera förordningen med en delegerad akt där det anges närmare vilken typ

av avgifter och i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

3.5 Lagen om investeringstjänster

Lagen föreskriver om tillhandahållande av investeringstjänster och bedrivande av investeringsverksamhet. Den innehåller bestämmelser om beviljande av verksamhetstillstånd för värdepappersföretag och organisatoriska krav på verksamheten. Vidare ingår bestämmelser om värdepappersföretags förfaranden i kundförhållanden och om ersättningsfonden för investerarskydd. En betydande del av bestämmelserna i MiFID II-direktivet har genomförts nationellt genom lagen om investeringstjänster.

I 2 kap. 3 § finns det bestämmelser om värdepappersföretags sidotjänster och rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster. Enligt 2 mom. i den paragrafen får ett värdepappersföretag som ordnar multilateral eller organiserad handel dessutom upprätthålla och tillhandahålla sådana datarapporteringstjänster som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 19 punkten i lagen om handel med finansiella instrument. Eftersom den bakomliggande artikel 59 i MiFID II-direktivet har upphävts, måste också den nationella bestämmelsen om detta upphävas.

3.6 Direktivbestämmelser som inte behöver genomföras nationellt

3.6.1 Ändringarna av MiFID II-direktivet

Den ändrade definitionen av personer i ledande befattning i led 37 i artikel 4.1 förutsätter inte att lagstiftningen ändras, eftersom det i definitionen av verkställande ledning i 1 kap. 2 § 1 mom. 32 punkten i lagen om handel med finansiella instrument hänvisas endast generellt till företag. Inte heller den ändring som gäller led 55 c i artikel 4.1 förutsätter att den nationella lagstiftningen ändras, eftersom den definitionen inte ingår direkt i den nationella lagen.

Den ändrade punkt 6 i artikel 71 innebär att en hänvisning till en offentliggjord straffrättslig påföljd eller administrativ sanktion ska läggas till i Esmas register. Ändringen behöver inte genomföras nationellt.

Artikel 77 gäller förhållandet till revisorer, och i den har punkt 1 första stycket inledningsfrasen ändrats när det gäller hänvisningarna till leverantörer av datarapporteringstjänster. Ändringen förutsätter inte att den nationella lagstiftningen ändras, eftersom det i bestämmelserna om revisorernas anmälningsskyldighet i 31 § i lagen om Finansinspektionen hänvisas generellt till auktoriserade tillsynsobjekt.

De ändrade punkterna 2, 3 och 5 i artikel 89 gäller utövande av kommissionens delegering och behöver inte genomföras nationellt.

Den ändring som gäller bestämmelserna om översyn i punkterna 2 och 3 i artikel 90 behöver inte genomföras nationellt. Inte heller det ändrade andra stycket i bestämmelserna om införlivande i artikel 93.1 behöver genomföras, eftersom bestämmelserna redan har blivit tillämpliga.

3.6.2 Ändringarna av penningtvättsdirektivet

Den ändrade artikeln 6.3 ska tillämpas på kommissionen, och ändringen behöver inte genomföras nationellt.

Ändringarna av andra meningen i artikel 6.5, av första meningen i artikel 17, av första meningen i artikel 18.4, av punkterna 6 och 10 i artikel 45, av första meningen i artikel 48.10 och av artikel 62.3 ska tillämpas på EBA, och ändringarna behöver inte genomföras nationellt.

Artikel 6.5 har ändrats så att det i fortsättningen är EBA och inte de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté som ska lämna ett yttrande om de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar unionens finansiella sektor. Ändringen behöver inte genomföras nationellt.

Artikel 7.2 har ändrats så att i fortsättningen ska namnet på den myndighet eller en beskrivning av den mekanism som ska samordna de nationella åtgärderna mot riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism meddelas EBA. Den ändrade artikeln förutsätter inte att lagstiftningen ändras.

Artikel 41.1 innehåller i fråga om behandlingen av personuppgifter uppdaterade hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725. Ändringen behöver inte genomföras nationellt.

Ändringen av artikel 45.4 behöver inte genomföras. Enligt 9 kap. 2 § i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism ska rapporteringsskyldiga till tillsynsmyndigheten och advokatföreningen anmäla om lagstiftningen i andra än EES-stater inte tillåter att de förfaranden för kundkontroll som anges i lagen iakttas. Utbyte av information med EBA försigår i praktiken via tillsynsmyndigheterna och advokatföreningen.

I artikel 48.1a andra stycket har tredje meningen ändrats så att medlemsstaternas finansiella tillsynsmyndigheter i fortsättningen ska fungera som kontaktpunkter för EBA i stället för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ändringarna förutsätter inte att den nationella lagstiftningen ändras, eftersom 3 a–3 c § i lagen om Finansinspektionen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I lagen om handel med finansiella instrument föreslås ändringar som är nödvändiga med avseende på överföringen av bestämmelserna om datarapporteringstjänster till den direkt tillämpliga MiFIR-förordningen och överföringen av tillsynen över leverantörer av datarapporteringstjänster från Finansinspektionen till Esma. Bestämmelserna om datarapporteringstjänster i lagens 8 kap. och om organisatoriska krav på verksamheten hos en leverantör av datarapporteringstjänster i 9 kap. föreslås bli helt och hållet upphävda. Till den del den gällande lagen innehåller sådana nationella bestämmelser om tillhandahållande av datarapporteringstjänster som inte grundar sig på MiFID II-direktivet föreslås också de bestämmelserna bli upphävda för att regleringsskillnader ska undvikas.

I lagen om handel med finansiella instrument föreslås på det sätt som ESFS-direktivet förutsätter bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter när den auktoriserar godkända rapporteringsmekanismer eller godkända publiceringsarrangemang och övervakar dem med stöd av det undantag som anges i MiFIR-förordningen. I lagen föreslås dessutom bestämmelser om de administrativa påföljder som ESFS-direktivet förutsätter vid överträdelse av eller försummelse att iakttä MiFIR-förordningens bestämmelser om tillhandahållande av datarapporteringstjänster. I lagen föreskrivs enligt förslaget också om kanaler för rapportering om överträdelser.

Det föreslås att lagen om Finansinspektionen ändras i fråga om tillsynen över leverantörer av datarapporteringstjänster. I lagen avsedda tillsynsobjekt för Finansinspektionen är enligt förslaget sådana i MiFIR-förordningen avsedda godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som Finansinspektionen auktoriserar med stöd av förordningen och som ska fortsätta att stå under Finansinspektionens tillsyn. I 26 och 27 § uppdateras Finansinspektionens tillsynsbefogenheter också så att de stämmer överens med tillsynsbestämmelserna för leverantörer av datarapporteringstjänster i MiFIR-förordningen och MiFID II-direktivet. I lagen beaktas vidare att tillsynen över administratörer av kritiska referensvärden i vissa situationer överförs från de nationella behöriga myndigheterna till Esma.

Det föreslås inte att medlemsstatsoptionen enligt ESRB-förordningens ändringsförordning med avseende på en röstberättigad styrelseledamot i ESRB ska tas i bruk. Enligt optionen skulle Finland till sin röstberättigade styrelseledamot få utse en företrädare på hög nivå för en utsedd myndighet enligt kreditinstitutsdirektivet eller tillsynsförordningen, om den utsedda myndigheten har den ledande rollen vad gäller finansiell stabilitet inom sitt behörighetsområde. Eftersom utnyttjandet av medlemsstatsoptionen i praktiken skulle leda till att Finansinspektionen inte längre har någon egen företrädare i styrelsen, har det ansetts var ändamålsenligare att låta den gällande nationella situationen kvarstå oförändrad. Situationen kan omprövas senare, om det anses att det finns behov av att utnyttja optionen.

I lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism föreslås ändringar som är nödvändiga för att beakta att uppgifterna som rör förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism samlas hos EBA på unionsnivå. Den gällande lagens hänvisningar till de europeiska tillsynsmyndigheterna ändras så att det hänvisas till EBA till följd av centraliseringen av befogenheterna.

I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift föreslås en bestämmelse enligt vilken i MiFIR-förordningen avsedda leverantörer av datarapporteringstjänster ska betala tillsynsavgifter till Finansinspektionen när Finansinspektionen med stöd av den förordningen ansvarar för tillsynen över dessa aktörer.

I lagen om investeringstjänster tas enligt förslaget hänsyn till att bestämmelserna om leverantörer av datarapporteringstjänster överförts till den direkt tillämpliga MiFIR-förordningen.

Förutom de ovan nämnda ändringar i den nationella lagstiftningen som sammanhänger med översynspaketet för det europeiska systemet för finansiell tillsyn föreslås i propositionen en del mindre ändringar i lagen om handel med finansiella instrument och i lagen om Finansinspektionen. Dessa ändringar är närmast av teknisk art. Genom dessa ändringar korrigeras fel i genomförandet som finns kvar i lagen.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för företag

Förslagen i propositionen har inte några betydande konsekvenser för företag som är verksamma i Finland.

Inga administratörer av kritiska referensvärden är etablerade i Finland. De ändringar som berör administratörer av kritiska referensvärden har följaktligen inga direkta konsekvenser i Finland.

Om en sådan administratör av kritiska referensvärden som överstiger tröskelvärdet etablerar sig Finland i framtiden, kommer administratören i fortsättningen att omfattas av Esmas tillsyn. Till den del tillsynen övergår från den nationella tillsynsramen till unionsnivå kommer tillsynskostnaderna sannolikt att förändras också när det gäller administratörer av kritiska referensvärden. Finansinspektionens årliga tillsynsavgift för referensvärdesadministratörer uppgår till 3 000 euro eller 5 000 euro. Utöver de kostnader som nämns ovan medför registrering under Finansinspektionen kostnader för referensvärdesadministratörerna. Finansinspektionen har inte särskilt fastställt någon åtgärdsavgift för denna åtgärd. Än så länge är storleken på Esmas tillsyns- och auktorisationsavgifter okänd, eftersom avgifterna kommer att fastställas genom lagstiftning på lägre nivå.

I Finland finns inte heller sådana leverantörer av datarapporterings tjänster som avses i lagen om handel med finansiella instrument. Helsingfors Börs har haft och kommer också i fortsättningen att ha möjlighet att börja tillhandahålla datarapporterings tjänster. Beträffande tillhandahållande av datarapporterings tjänster kommer kommissionen genom lagstiftning på lägre nivå att fastställa ett tröskelvärde, som när det underskrids innebär att leverantören av datarapporterings tjänster även i fortsättningen kommer att stå under den nationella behöriga myndighetens tillsyn. Således är det även framöver möjligt att tjänster för godkänt publiceringsarrangemang eller godkänd rapporteringsmekanism som tillhandahålls av Helsingforsbörsen övervakas av Finansinspektionen om börsen börjar tillhandahålla sådana tjänster. Tillsynsavgifterna för datarapporterings tjänster kan förändras med avseende på den tillsyn som överförs till Esma. Än så länge är storleken på Esmas tillsyns- och auktorisationsavgifter okänd, eftersom avgifterna kommer att fastställas genom lagstiftning på lägre nivå. Finansinspektionens årliga tillsynsavgift för datarapporterings tjänster är 10 700 euro och den uppskattade auktorisationsavgiften är 7 500 euro.

Konsekvenser för den offentliga ekonomin

Propositionen har inte några konsekvenser för de offentliga finanserna, exempelvis statens budgetekonomi.

Totalekonomiska och samhällsekonomiska konsekvenser

Förslagen har inte några direkta konsekvenser i euro för Finland, för företag verksamma i Finland eller för de finländska hushållen. Eventuella ekonomiska konsekvenser följer av att finansmarknaden fungerar allt bättre och på ett tillförlitligare sätt när tillsynen över den är effektivare och bättre.

4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna

Förslagen i propositionen innebär att vissa auktorisations- och tillsynsskyldigheter överförs från den nationella behöriga myndigheten till att vara tillsyn på unionsnivå. I Finland finns det dock inga aktörer som berörs av tillsynsöverföringen, vilket innebär att de föreslagna ändringarna inte direkt påverkar Finansinspektionens verksamhet.

Även om de föreslagna ändringarna i propositionen inte direkt förändrar Finansinspektionens arbetsmängd, kommer Finansinspektionens arbetsmängd sannolikt att öka något på grund av den EU-lagstiftningshelhet som ska genomföras. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn baserar sig på EU-förordningar som är direkt förpliktande för Finansinspektionen. Det kan uppskattas att efter justeringen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn kommer en större del av Finansinspektionens verksamhet än för närvarande att anknyta till samarbete på unions-

nivå. De viktigaste konsekvenserna för Finansinspektionens verksamhet föranleds av de europeiska finanstillsynsförordningarnas ändringsförordning som är direkt tillämplig. Finansinspektionen är skyldig att iaktta beslut som de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärdar inom ramen för sin behörighet. I synnerhet de särskilda uppgifter rörande förhindrande av penningtvätt och terrorism som tilldelats EBA samt de begäranden om utredning som rör förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism vilka EBA lämnar till de nationella behöriga myndigheterna kan komma att sysselsätta Finansinspektionen i fortsättningen. Likaså kan det effektiviserade tillsynssamarbetet enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna komma att sysselsätta Finansinspektionen. Reformen beräknas dock inte ha några väsentliga personalkonsekvenser för Finansinspektionen.

4.2.3 Samhälleliga konsekvenser

Den antagna EU-lagstiftningen och de föreslagna ändringarna syftar till att effektivisera och harmonisera tillsynen över finansmarknaderna i unionen. Genom ökad konvergens i tillsynspraxis kan aktörer förhindras att utnyttja eventuell flertydighet i EU-rätten och för aktören mest gynnsam reglering på ett sätt som inverkar negativt på marknadens integritet. Genom ökad konvergens i tillsynspraxis kan det också vara möjligt att minska de finansiella institutetens och finansmarknadsaktörernas administrativa börda och sänka kostnaderna för gränsöverskridande verksamhet.

Administratörer av kritiska referensvärden och flera leverantörer av datarapporteringstjänster är gränsöverskridande aktörer i EU och därmed kan deras inflytelsesfär omfatta flera medlemsstater. Tidigare har den behöriga myndigheten i aktörens hemmedlemsstat svarat för tillsynen över aktörerna. Ökad EU-tillsyn kommer därför att säkerställa en välavvägd tillsyn också när det gäller andra medlemsstater inom aktörens inflytelsesfär. Exempelvis i Finland har inga referensvärdesadministratörer etablerat sig, men många olika aktörer med verksamhet i Finland är beroende av kritiska referensvärden. Esma kan anses ha bättre förutsättningar att övervaka dessa aktörers verksamhet i unionen och därmed främja marknadsintegrationen.

5 Remissvar

Ett utkast till propositionen var på remiss 9.10–20.11.2020. Yttrande begärdes av sammanlagt 20 myndigheter och organisationer, och begäran besvarades av 7 av dem. Yttranden om propositionsutkastet lämnades av Finansinspektionen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Skatteförvaltningen och Näringslivets centralförbund EK rf (nedan *EK*). Justitieministeriet, Finlands Bank och Ersättningsfonden för investerarskydd meddelade att de inte lämnar något yttrande.

Skatteförvaltningen sade i sitt yttrande att den inte har något att anmärka på de föreslagna lagändringarna. Enligt Regionförvaltningsverket i Södra Finland stämmer ställningstagandena i propositionsutkastet överens med regionförvaltningsverkets uppfattning till de delar de berör regionförvaltningsverket. Regionförvaltningsverket i Södra Finland uttryckte i hög grad sitt stöd för de föreslagna ändringarna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ansåg i sitt yttrande att det i propositionen vid den fortsatta beredningen borde införas en mera omfattande redogörelse för ändringarna i de europeiska finanstillsynsförordningarna åtminstone i den mån ändringarna i fråga får direkta konsekvenser för aktörer på finansmarknaden. Till följd av yttrandet har beskrivningen av de ändringar som gjorts i finanstillsynsförordningarna utökats i propositionen under den fortsatta beredningen.

Vad gäller de föreslagna ändringarna i lagen om handel med finansiella instrument ansåg Finansinspektionen dem motiverade med hänsyn till den reglering som överförs till MiFIR-förordningen. I sitt yttrande framhöll Finansinspektionen likväl att det i lagen fortfarande finns felaktiga hänvisningar till författningar samt små tekniska inkonsekvenser trots de korrigeringar som gjordes med anledning av MiFID II-direktivet (RP 277/2018 rd). Vad gäller dessa lämnade Finansinspektionen finansministeriet förslag till tekniska ändringar separat. Med anledning av Finansinspektionens ändringsförslag föreslås det i propositionen att också 3 kap. 11 § 6 mom., 5 kap. 4 § 2 mom. och 7 kap. 3 § 3 mom. ändras.

Finansinspektionen ansåg också att det för att ge en helhetsbild av tillsynen över förhindrandet av penningtvätt och av finansiering av terrorism bör införas en informativ bestämmelse i 9 kap. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Samtidigt kan ändringen i artikel 50 i penningtvättsdirektivet verkställas. I den fortsatta beredningen av paragrafen beaktas yttrandet genom en ny 3 a § i 9 kap.

I fråga om de föreslagna ändringarna i lagen om Finansinspektionen poängterade Finansinspektionen i sitt yttrande att villkor för att återkalla auktorisationer och krav på ledningsorganet som ställs i MiFIR-förordningen på sådana godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som står under Finansinspektionens tillsyn delvis överlappar de krav som anges i 26 och 28 §. På grund av yttrandet har man försökt tydliggöra förhållandet mellan MiFIR-förordningen och 26–28 §.

Finansinspektionen tog i sitt yttrande upp också sådana behov av tekniska korrigeringar som inte direkt föranleds av den EU-reglering som nu ska genomföras. Korrigeringarna har till största delen beaktats i den fortsatta beredningen av denna proposition. Förslaget om att till 32 c § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen foga en hänvisning till betalningsinstitut och till 21 c § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) har likväl inte beaktats, eftersom bestämmelser om begränsning ifråga om utövande av rösträtt i betalningsinstitut finns i 21 d § i lagen om betalningsinstitut och inte i lagen om Finansinspektionen (RP 143/2017 rd, s. 58). Finansinspektionen hänvisade i sitt yttrande också till den redogörelse som den tidigare lämnat finansministeriet om bestämmelser i lagen som behöver preciseras. En del av dessa har beaktats i denna proposition, men de viktigaste ändringarna förutsätter en mera omfattande uppdatering av lagen, varför det föreslås att dessa lämnas för vidare beredning vid finansministeriet.

EK uppgav sig stödja förslaget att inte ta i bruk medlemsstatsoptionen i ESRB-förordningens ändringsförordning avseende den röstberättigade styrelseledamoten i ESRB. EK uppgav också att det inte har annat att anmärka på de aktuella mestadels tekniska förslagen. EK framförde likväl i sitt yttrande allmänna anmärkningar om utvecklandet av EU:s system för finansiell tillsyn. EK betonade vikten av en strukturell och regelbunden dialog mellan Finansinspektionen och representanter för marknadsaktörerna. Enligt EK kan den nationella dialogen inte helt ersättas med de europeiska tillsynsmyndigheternas kommunikation med intressenter eller med verksamhet inom EK. EK ställde sig positivt till att den antagna EU-lagstiftningen och de föreslagna ändringarna syftar till att effektivisera och harmonisera tillsynen över finansmarknaden i unionen. Enligt EK har det emellertid beklagligt ofta i strid med förordningarnas syfte gått så att det praktiska verkställandet av EU-förordningar har lett till betydande oklarheter i tolkningen, och finanstillsynsmyndigheterna i olika medlemsländer har tolkat EU-normerna olika. För att undvika sådana situationer bör de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt EK fortsätta att utveckla och effektivisera sin kommunikation med intressenterna.

6 Specialmotivering

6.1 Lagen om handel med finansiella instrument

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att hela paragrafen ändras. Bestämmelserna i *1 och 2 mom.* motsvarar gällande 1 och 2 mom. Gällande 3 mom. föreslås bli upphävt, eftersom det i lagen inte längre kommer att föreskrivas om leverantörer av datarapporteringstjänster. Regleringen av leverantörer av datarapporteringstjänster har överförts till den nya avdelningen IVa i MiFIR-förordningen. Det föreslagna *3 mom.* motsvarar den informativa hänvisningsbestämmelsen till MiFIR-förordningen i gällande 4 mom. med den ändringen att det av förteckningen framgår att förordningens tillämpningsområde i fortsättningen omfattar även datarapporterings-tjänster.

2 §. Definitioner. Det föreslås att *1 mom. 19 och 21–24 punkten* upphävs och att *20 och 31 punkten* ändras. Definitionerna i 19 och 21–24 punkten hänvisar till datarapporteringstjänster och föreslås bli upphävs som obehövliga. Det föreslås att definitionen av leverantör av datarapporteringstjänster ska stå kvar i 20 punkten, men att det i definitionen hänvisas till definitionen enligt artikel 2.1 led 36a i MiFIR-förordningen. Definitionen av ledning i 31 punkten ändras så att hänvisningen till en leverantör av datarapporteringstjänster stryks.

Genom förslaget genomförs artikel 1.2 i ESFS-direktivet (den ändrade lydelsen i artikel 4.1 led 36 samt de upphävsda leden 52–54 och 63 i MiFID II-direktivet).

2 kap. Drift av reglerade marknader

1 §. Tillstånd att driva en reglerad marknad och annan tillåten verksamhet. Det föreslås att hela paragrafen ändras. Det föreslagna *1 mom.* motsvarar gällande 1 mom.

I *2 mom.* stryks omnämmandet av att en börs får driva datarapporteringstjänster utöver en reglerad marknad. Bestämmelsen har baserat sig på artikel 59.2 i MiFID II-direktivet, vilken har upphävts i samband med justeringen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Det föreslagna *3 mom.* stämmer överens med gällande 3 mom. så när som på lagtekniska korrigeringar.

I *4 mom.* föreslås en informativ hänvisning om att bestämmelser om en börs rätt att tillhandahålla tjänster som ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism finns i artikel 27b.2 i MiFIR-förordningen.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar gällande 4 mom., genom vilket en börs verksamhet begränsas till enbart sådan verksamhet som avses i paragrafen.

Genom förslaget genomförs delvis artikel 1.4 i ESFS-direktivet. Enligt den punkten ska avdelning V (i synnerhet artikel 59.2) i MiFID II-direktivet utgå.

3 kap. Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

11 §. Avbrytande eller avslutande av handel. Ordalydelsen i *6 mom.* ändras så att en börs ska kunna be Finansinspektionen fastställa även beslut om avslutande av handeln som avses i 1, 2

eller 4 mom. I samband med genomförandet av MiFID II-direktivet kompletterades den nationella bestämmelsen så att den i överensstämmelse med artikel 52 i direktivet omfattar även en börs rätt att avsluta handeln. Enligt förarbetena till lagen har avsikten varit att i 6 mom. föreskriva om börsers möjlighet att be Finansinspektionen fastställa beslut om att avbryta eller förbjuda handel (RP 151/2017 rd, s. 182), men i sin nuvarande ordalydelse täcker momentet bara beslut om avbrytande av handel. För att klargöra rättsläget föreslås det att ordalydelsen i bestämmelsen preciseras.

5 kap. **Krav som tillämpas på multilaterala och organiserade handelsplattformar**

4 §. Hantering av intressekonflikter samt tillförlitliga system. Det föreslås att 2 mom. ändras. De bestämmelser som tillämpas på marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral eller organiserad handel ska enligt förslaget kompletteras med en hänvisning till 3 kap. 1 § 3 mom., där det föreskrivs om handelssystemens motståndskraft. Genom tillägget korrigeras det tidigare delvis bristfälliga genomförandet av artikel 18.5 i MiFID II-direktivet. Enligt artikel 18.5 i MiFID II-direktivet ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en multilateral handelsplattform eller en organiserad handelsplattform efterlever artiklarna 48 och 49 och har infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som krävs för att göra detta. Artikel 48.1 i MiFID II-direktivet har genomförts nationellt genom 3 kap. 1 § 3 mom., varför det finns behov av att ge hänvisningen ett större omfång. Trots att även artikel 47.1 c, som enligt direktivet inte gäller multilaterala eller organiserade handelsplattformar, delvis genomförs i momentet, föreslås att hänvisningen utsträcks till att gälla hela momentet på grund av dess allmänna karaktär.

III AVDELNINGEN **Transparens i handeln**

Det föreslås att III avdelningens *rubrik* ändras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna i innehållet i avdelningen genom att hänvisningen till datarapporteringstjänster stryks.

7 kap. **Transparenskrav för handel med finansiella instrument**

3 §. Avbrytande och förbudande av systematisk internhandel. Paragrafens 3 mom. ändras enligt förslaget i överensstämmelse med de ändringar som gjorts i 3 kap. 11 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Samtidigt föreslås att den felaktiga hänvisningen till 3 kap. 11 § 5 mom. ersätts med en hänvisning till 12 § 1 mom. i samma kapitel.

8 kap. **Rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster**

Hela *kapitlet* föreslås bli upphävt, eftersom den reglering som ingår i kapitlet överförs till avdelning IVa i MiFIR-förordningen. Genom förslaget genomförs delvis artikel 1.4 i ESFS-direktivet. Enligt den punkten ska avdelning V i MiFID II-direktivet utgå.

9 kap. **Organisatoriska krav på verksamheten hos en leverantör av datarapporteringstjänster**

Hela *kapitlet* föreslås bli upphävt, eftersom den reglering som ingår i kapitlet överförs till avdelning IVa i MiFIR-förordningen. Genom förslaget genomförs delvis artikel 1.4 i ESFS-direktivet. Enligt den punkten ska avdelning V i MiFID II-direktivet utgå.

10 kap. **Tillsyn, tystnadsplikt och särskilda befogenheter**

5 §. Tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster. Paragrafen är ny och innehåller nationella bestämmelser om tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster. I 1 mom. föreslås en informativ hänvisningsbestämmelse till avdelning IVa i MiFIR-förordningen. Den avdelningen kommer i fortsättningen att innehålla bestämmelser om auktorisation av och organisatoriska krav för samt tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster. I fortsättningen är det Esma som auktoriserar leverantörer av datarapporteringstjänster och som ansvarar för tillsynen över dem, om inte befogenheterna genom en delegerad akt som kommissionen antagit med stöd av artikel 2.3 i MiFIR-förordningen har överförts till den nationella behöriga myndigheten.

Med stöd av artikel 2.3 i MiFIR-förordningen antar kommissionen en delegerad akt med kriterier för att identifiera sådana ARM och APA som, genom undantag från MiFIR-förordningen på grund av sin begränsade relevans för den inre marknaden, omfattas av auktorisation av en medlemsstats behöriga myndighet. När kommissionen antar den delegerade akten ska den beakta i vilken utsträckning tjänsterna tillhandahålls värdepappersföretag som är auktoriserade i endast en medlemsstat, hur stort antalet handelsrapporter eller transaktioner är samt huruvida den godkända rapporteringsmekanismen eller det godkända publiceringsarrangemanget är en del av en grupp finansmarknadsaktörer med gränsöverskridande verksamhet.

I 2 mom. föreskrivs det om Finansinspektionens uppgifter när den med stöd av artikel 27b i MiFIR-förordningen auktoriserar och övervakar ett godkänt publiceringsarrangemang eller en godkänd rapporteringsmekanism. Finansinspektionen ska då övervaka verksamheten för en sådan leverantör av datarapporteringstjänster för att bedöma om de villkor för bedrivande av verksamheten som anges i MiFIR-förordningen uppfylls. Dessutom ska Finansinspektionen genomföra lämpliga åtgärder för att få tillgång till den information som behövs för att bedöma om villkoren är uppfyllda.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att vad som i 3 kap. 3 § föreskrivs om rapportering av överträdelser ska tillämpas också på de leverantörer av datarapporteringstjänster som är Finansinspektionens tillsynsobjekt. I bakgrunden till bestämmelsen finns artikel 73.2 i MiFID II-direktivet enligt vilken medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, kreditinstitut i samband med investeringstjänster eller investeringsverksamhet och sidotjänster samt tredjelandsföretags filialer har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna anmäla potentiella eller faktiska överträdelser internt genom en särskild, oberoende och autonom kanal. Den bestämmelsen har inte ändrats i samband med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, och därför bör det alltså föreskrivas särskilt om krav för leverantörer av datarapporteringstjänster när Finansinspektionen är auktorisations- och tillsynsmyndighet.

Genom förslaget genomförs artikel 1.3 i ESFS-direktivet (ett nytt andra stycke har lagts till i artikel 22 i MiFID II-direktivet).

12 kap. Administrativa påföljder

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 2 mom. 7 och 8 punkten upphävs, eftersom de bestämmelser som det hänvisas till i punkterna föreslås bli upphävda enligt vad som anförts ovan.

Genom förslaget genomförs led i i artikel 1.5 a samt artikel 1.5 b i ESFS-direktivet (leden xxxviii–xxxx i artikel 70.3 a i MiFID II-direktivet upphävs och led a i artikel 70.4 i direktivet ändras).

I *det inledande stycket i 3 mom.* görs lagtekniska korrigeringar. Till momentet fogas också *en ny 5 a-punkt*, med en förteckning över de bestämmelser om leverantörer av datarapporterings-tjänster i MiFIR-förordningen som leder till att en påföljdsavgift påförs om de inte iakttas eller om de försummas. Till dessa bestämmelser som omfattas av en påföljdsavgift hör artiklarna 27b.§, 27b.2 och 27b.4 om auktorisationskrav för leverantörer av datarapporterings-tjänster, artiklarna 27f.1–27f.3 om krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporterings-tjänster, artiklarna 27g.1–27g.5 om organisatoriska krav för ett godkänt publiceringsarrangemang och artiklarna 27i.1–27i.4 om organisatoriska krav för en godkänd rapporteringsmekanism, om le-
verantören av rapporteringstjänster omfattas av ett undantag enligt andra stycket i artikel 27b.1.

Genom förslaget genomförs led ii i artikel 1.5 a och artikel 1.5 b i ESFS-direktivet (led xxa i artikel 70.3 b samt artikel 70.4 b i MiFID II-direktivet).

13 kap. Skadestånds- och straffbestämmelser

2 §. *Olovligt ordnande av handel med finansiella instrument.* Det föreslås att hela paragrafen ändras. Det föreslås att omnämmandet av tillhandahållande av datarapporterings-tjänster i strid med 8 kap. 1 eller 2 § stryks, varvid den verksamheten inte längre omfattas av straffbestämme-
lsen om olovligt ordnande av handel med finansiella instrument. De materiella bestämmelserna om tillhandahållande av datarapporterings-tjänster har överförts till den direkt tillämpliga MiFIR-förordningen, och tillsynen över leverantörer av datarapporterings-tjänster har med vissa undantag överförts till Esma. Även om Finansinspektionen alltjämt i vissa situationer kan auk-
torisera godkända publiceringsarrangemang eller godkända rapporteringsmekanismer och över-
vaka deras verksamhet, anses en nationell straffbestämmelse inte längre behövas till denna del. I övrigt föreslås straffbestämmelsen kvarstå oförändrad.

6.2 Lagen om Finansinspektionen

4 §. *Tillsynsobjekt.* Det föreslås att *2 mom. 6 och 13 punkten* ändras och att *en ny 14 punkt* fogas till momentet. Vidare föreslås det att *4 mom. 10 punkten* ändras. Enligt förslaget ändras 2 mom. 6 punkten så att omnämmandet av i lagen om handel med finansiella instrument avsedda leve-
rantörer av datarapporterings-tjänster stryks bland auktoriserade tillsynsobjekt, eftersom definiti-
onen har överförts till MiFIR-förordningen. I 13 punkten föreslås en lagteknisk ändring på grund av den nya 14 punkt som föreslås bli fogad till momentet. Enligt den *nya 14 punkten* omfattar i lagen avsedda auktoriserade tillsynsobjekt även ett godkänt publiceringsarrangemang och en godkänd rapporteringsmekanism som har auktoriserats av Finansinspektionen, som med stöd av artikel 27b.1 andra stycket i MiFIR-förordningen svarar för tillsynen över publicerings-
arrangemanget eller rapporteringsmekanismen. Förslaget hänför sig till överföringen av aukto-
risations- och tillsynsuppgifter med avseende på leverantörer av datarapporterings-tjänster från de nationella behöriga myndigheterna till Esma så att de nationella behöriga myndigheterna alltjämt i vissa situationer ska ha befogenheter som rör godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer.

I *4 mom. 10 punkten* föreslås en teknisk ändring genom vilken kortformen för förordning (EU) 2016/1011 ändras till kortformen ”förordningen om referensvärden”. Den finska kortformen ändras till ”vertailuarvoasetus”. Förordningen gäller uttryckligen referensvärden, och därför kan den tidigare finska kortformen ”viitearvoasetus” anses vara vilseledande. ”Förordningen om referensvärden” och ”vertailuarvoasetus” är etablerade också inom kommissionens och Esmas arbete.

5 §. *Andra finansmarknadsaktörer.* Det föreslås att *10, 32 och 33 punkten* ändras. Enligt försla-
get ändras 10 punkten så att hänvisningen till 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella

instrument stryks, eftersom det kapitlet föreslås bli upphävt. Till punkten fogas en hänvisning till 21 a och 21 c § i lagen om betalningsinstitut, där det föreskrivs om skyldigheten att underätta Finansinspektionen om förvärv och avyttring av aktier eller andelar i institut för elektroniska pengar och betalningsinstitut. Det är nödvändigt att komplettera punkten med dessa rapporteringskyldiga för att Finansinspektionen vid behov ska kunna tillämpa sina tillsynsbefogenheter enligt 3 kap. på dem. I 32 och 33 punkten föreslås en lagteknisk ändring för att uppdatera kortformen till ”förordningen om referensvärden”.

21 §. Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk och tillsyn enligt förordningen om referensvärden. I paragrafens rubrik samt 4 och 5 mom. föreslås en lagteknisk ändring för uppdatering till kortformen ”förordningen om referensvärden”.

24 §. Granskningsrätt. Det föreslås att 5 mom. ändras. Enligt förslaget görs en teknisk precisering genom vilken hänvisningen till Europeiska unionens direktiv ersätts med en allmännare hänvisning till Europeiska unionens rättsakter. I regleringen av finansmarknaden har användningen av förordningar i stället för direktiv ökat betydligt, och en del av de rättsakter som kan tillämpas på de europeiska tillsynsmyndigheterna och Finansinspektionen är numera förordningar. Förslaget innebär ingen förändring jämfört med nuläget, eftersom en europeisk tillsynsmyndighets rätt att delta i inspektioner i Finland inte behöver ha sin grund i paragrafen utan kan följa direkt av en tillämplig EU-rättsakt.

26 §. Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet. Enligt förslaget fogas till paragrafen ett nytt 9 mom. om att återkalla auktorisationen för sådana godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som Finansinspektionen har auktoriserat och som står under Finansinspektionens tillsyn. För de aktuella tillsynsobjektens del bestäms kriterierna för att återkalla en auktorisation i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i MiFIR-förordningen som är direkt tillämpliga. Även när Finansinspektionen fattar sådana beslut ska den iakttä 3 mom. där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att före beslutet bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte för att trygga uppnåendet av målen för tillsynen över finansmarknaden är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet.

Genom förslaget genomförs artikel 1.5 c i ESFS-direktivet (det ändrade led c i artikel 70.6 i MiFID-direktivet).

27 §. Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering. Det föreslås att ett nytt 9 mom. fogas till paragrafen. I momentet föreskrivs det om Finansinspektionens rätt att begränsa verksamhet enligt godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som den har auktoriserat och som står under dess tillsyn enligt MiFIR-förordningen. En förutsättning för att verksamhet som står i samklang med auktorisationen ska kunna begränsas är att villkoren i artikel 27e i MiFIR-förordningen för att återkalla en auktorisation är uppfyllda. Enligt det ändrade led c i artikel 70.6 i MiFID II-direktivet ska de behöriga myndigheterna ha befogenheter att tillfälligt dra in eller återkalla en auktorisation i enlighet med artikel 27a i MiFIR-förordningen, om det godkända publiceringsarrangemanget eller den godkända rapporteringsmekanismen omfattas av ett undantag enligt artikel 2.3 i MiFIR-förordningen. I lagen om Finansinspektionen ingår ingen möjlighet att tillfälligt dra in auktorisationer, varför det föreslås att ett tillägg om detta infogas i paragrafen om begränsande av verksamhet.

Genom förslaget genomförs artikel 1.5 c i ESFS-direktivet (det ändrade led c i artikel 70.6 i MiFID-direktivet).

28 §. Begränsning av ledningens verksamhet. I paragrafens 7 mom. föreslås en lagteknisk ändring för uppdatering till kortformen ”förordningen om referensvärden”.

32 a §. Förbud mot förvärv av ägarandelar. Det föreslås att 1 och 2 mom. ändras. I det inledande stycket i 1 mom. stryks hänvisningen till 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, vilket föreslås bli upphävt, samt omnämningarna av leverantörer av datarapporterings-tjänster och holdingbolag för leverantörer av datarapporterings-tjänster, eftersom det inte längre föreskrivs om dessa i den lagen och Finansinspektionen följaktligen inte längre med stöd av den lagen kan förbjuda förvärv av ägarandelar. I övrigt motsvarar 1 mom. gällande lydelse. Det föreslås att den hänvisning till 8 kap. 18 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument som finns i 2 mom. stryks, eftersom det kapitlet föreslås bli upphävt.

32 c §. Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar. Det föreslås att 1 mom. ändras. I det inledande stycket stryks omnämningarna av leverantörer av datarapporterings-tjänster och holdingföretag till leverantörer av datarapporterings-tjänster, eftersom den reglering som gäller leverantörer av datarapporterings-tjänster har överförts till MiFIR-förordningen. I 1 mom. 1 punkten stryks likaså hänvisningen till 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument stryks, eftersom det kapitlet föreslås bli upphävt.

40 §. Påföljdsavgift. I 2 mom. 6 punkten föreslås en lagteknisk ändring för uppdatering till kortformen ”förordningen om referensvärden”.

41 §. Påförande av påföljdsavgift. I paragrafens 3 mom. föreslås en lagteknisk ändring för uppdatering till kortformen ”förordningen om referensvärden”.

41 a §. Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall. I paragrafens 12 mom. föreslås en lagteknisk ändring för uppdatering till kortformen ”förordningen om referensvärden”.

49 a §. Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om organ som ger beslutsrekommendationer. Det föreslås att hela paragrafen ändras. I paragrafen görs ett tekniskt förtydligande på att så sätt att hänvisningen till EU-direktiv ersätts med en allmännare hänvisning till EU-rättsakter. Förslaget innebär ingen förändring jämfört med nuläget, eftersom Finansinspektionens skyldighet att lämna en europeisk tillsynsmyndighet information inte behöver ha sin grund i paragrafen utan redan tidigare har kunnat följa direkt av en tillämplig EU-rättsakt.

50 b §. Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet. Det föreslås att det inledande stycket ändras I stycket görs ett tekniskt förtydligande på så sätt att hänvisningen till EU-direktiv ersätts med en allmännare hänvisning till EU-rättsakter.

50 k §. Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden. Det föreslås att hela paragrafen ändras. Hänvisningen i paragrafen byts enligt förslaget ut mot en hänvisning till punkt 2 i artikel 40 i förordningen om referensvärden. I punkten föreskrivs det i fortsättningen om varje medlemsstats skyldighet att utse den behöriga myndigheten.

53 §. Vägran att delta i tillsynssamarbete. Det föreslås att 2 mom. ändras. Enligt förslaget görs en teknisk precisering genom vilken hänvisningen till Europeiska unionens direktiv ersätts med en allmännare hänvisning till Europeiska unionens rättsakter.

6.3 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 §. Definitioner. Enligt förslaget fogas till *1 mom.* en *ny 14 a punkt* där Europeiska banktillsynsförordningen definieras för användning i senare hänvisningar. Dessutom ändras *15 punkten*. I den definieras i fortsättningen endast Europeiska bankmyndigheten i stället för europeiska tillsynsmyndigheter, eftersom den definitionen inte längre behövs i lagen. Förslaget hänför sig till reformen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, där uppgifter som rör förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism inom de europeiska tillsynsmyndigheterna samlas hos EBA.

2 kap. Riskbedömning

1 §. Nationell bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att den nationella bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i fortsättningen ska sändas enbart till EBA i stället för till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Förslaget hänför sig till att befogenheter som rör förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism samlas hos EBA. Genom förslaget genomförs artikel 3.2 b i ESFS-direktivet (den ändrade första meningen i artikel 7.5 i penningtvättsdirektivet).

8 kap. Administrativa påföljder

11 §. Rapportering till Europeiska bankmyndigheten om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut. Det föreslås att hela paragrafen ändras. Hänvisningarna till de europeiska tillsynsmyndigheterna i paragrafens *rubrik* och i *1 och 3 mom.* ändras så att de gäller endast EBA. I övrigt motsvarar paragrafen gällande lydelse. Genom förslaget genomförs artikel 3.10 a i ESFS-direktivet (den ändrade punkt 1 i artikel 62 i penningtvättsdirektivet).

9 kap. Särskilda bestämmelser

3 a §. Samarbete med Europeiska bankmyndigheten. Paragrafen är ny. För att ge en tydligare helhetsbild av den tillsyn som syftar till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism ska paragrafen innehålla en informativ hänvisning till de nya artiklarna 9a, där det föreskrivs om särskilda uppgifter vid förhindrande och bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, och 9b, där det föreskrivs om begäranden om utredning som Europeiska bankmyndigheten riktar till nationella behöriga myndigheter, i EBA-förordningen. De nya bestämmelserna ökar EBA:s roll på EU-nivå i fråga om samordningen och övervakningen av arbetet för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

6.4 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

5 §. Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift. Det föreslås att *tabellen i 1 mom.* ändras så att det i fråga om leverantörer av datarapporterings tjänster hänvisas till leverantörer av datarapporterings tjänster enligt MiFIR-förordningen i stället för enligt lagen om handel med finansiella instrument. När en avgiftsskyldig enligt 4 § tillhandahåller sådana datarapporterings tjänster som med stöd av MiFIR-förordningen omfattas av Finansinspektionens tillsynsansvar ska den avgiftsskyldige utöver en proportionell tillsynsavgift också betala den grundavgift som avses i denna paragraf. Bestämmelsen är tillämplig på exempelvis sådana värdepappersföretag som med stöd av artikel 27b.2 i MiFIR-förordningen utöver investeringstjänster också tillhandahåller tjänster som ett godkänt publiceringsarrangemang eller en godkänd rapporteringsmekanism. Grundavgiftens belopp kvarstår oförändrat.

6 §. Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga. Det föreslås att *tabellen i 1 mom.* ändras så att det i momentet föreskrivs om grundavgiften för ett godkänt publiceringsarrangemang och en godkänd rapporteringsmekanism enligt 4 § 2 mom. 14 punkten i lagen om Finansinspektionen i

stället för om grundavgiften för leverantörer av datarapporteringstjänster enligt lagen om handel med finansiella instrument. Dessa kommer att vara andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 §, och de auktoriseras och övervakas av Finansinspektionen med stöd av MiFIR-förordningen. Grundavgiftens belopp motsvarar det belopp som i den gällande lagen anges för leverantörer av datarapporteringstjänster. I lagen föreslås dessutom en lagteknisk korrigering som gäller hänvisningen till MiFIR-förordningen.

6.5 Lagen om investeringstjänster

2 kap. **Rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet**

3 §. *Sidotjänster och rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster.* Det föreslås att 2 mom. ändras. I momentet föreskrivs inte längre om rätt för ett värdepappersföretag som ordnar multi-lateral eller organiserad handel att upprätthålla och tillhandahålla datarapporteringstjänster, eftersom detta i fortsättningen regleras genom artikel 27b.2 i MiFIR-förordningen. Till momentet fogas för tydlighet en informativ hänvisning till den förordningen.

Genom förslaget genomförs delvis artikel 1.4 i ESFS-direktivet. Enligt den punkten ska avdelning V (i synnerhet artikel 59.2) i MiFID II-direktivet utgå.

7 Ikraftträdande

Lagförslag 3 föreslås träda i kraft den 30 juni 2021 och de övriga lagförslagen den 1 januari 2022.

Enligt artikel 4.1 och 4.2 i ESFS-direktivet ska medlemsstaterna senast den 30 juni 2020 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avser artikel 1 från och med den 1 januari 2022 och de bestämmelser som avser artiklarna 2 och 3 från och med den 30 juni 2021.

ESFS-förordningen trädde i kraft den 30 december 2019 och den tillämpas i fråga om artiklarna 1–3 och 6 från och med den 1 januari 2020 och i fråga om artiklarna 4 och 5 från och med den 1 januari 2022.

ESRB-ändringsförordningen trädde i kraft och tillämpas från och med den 30 december 2019.

8 Verkställighet och uppföljning

I fråga om de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kommissionen senast den 31 december 2021 och därefter vart tredje år offentliggöra en allmän rapport om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet och förfarandena i de europeiska finanstillsynsförordningarna (den ändrade artikeln 81 i de europeiska finanstillsynsförordningarna).

I fråga om EBA ska kommissionen dessutom som en del av den allmänna rapporten genomföra en heltäckande utvärdering av hur de särskilda uppgifter avseende förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som EBA tilldelats utförs. Som en del av utvärderingen ska kommissionen analysera bland annat de rättsliga praktiska aspekterna av EBA:s befogenheter i den mån de låter myndigheten basera sina åtgärder på nationell rätt som införlivar direktiv (punkt 2b som fogats till artikel 81 i EBA-förordningen).

Beträffande ESRB-förordningen ska kommissionen senast fem år efter ändringsförordningens ikraftträdande rapportera till Europaparlamentet och rådet om huruvida ESRB:s uppdrag eller organisation behöver ses över, även med beaktande av möjliga alternativ till den nuvarande modellen (den ändrade artikeln 20 i ESRB-förordningen).

Beträffande MiFIR-förordningen ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur den konsoliderade handelsinformation som har inrättats i enlighet med avdelning IVa har fungerat. Den rapport som gäller artikel 27h.1 i MiFIR-förordningen ska läggas fram senast den 3 september 2019 och den rapport som gäller punkt 2 i artikeln ska läggas fram senast den 3 september 2021. Om kommissionen konstaterar att tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation inte har tillhandahållit information på ett sätt som uppfyller de kriterier som anges i artikel 52.13 andra stycket i förordningen, ska den till sin rapport foga en begäran till Esma om att inleda ett förhandlat förfarande för att genom offentlig upphandling, genomförd av Esma, utse en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation. Om det beskrivna förfarandet har inletts, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 50 för att komplettera MiFIR-förordningen genom specificerade åtgärder enligt artikel 52.14 (punkterna 13 och 14 som fogats till artikel 52 i MiFIR-förordningen).

9 Förhållande till andra propositioner

9.1 Samband med andra propositioner

Medan denna proposition behandlats har riksdagen gett sitt svar RSV 6/2021 rd angående regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av kärnenergilagen, 4 och 71 § i lagen om Finansinspektionen och lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (RP 178/2020 rd), som har beretts vid arbets- och näringsministeriet. I lagförslag 3 i den aktuella propositionen ändras 5 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift delvis till samma delar som i denna proposition, varför de ändringar som genomförts i propositionen vid behov måste beaktas också i lagförslag 4 i denna proposition.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av bestämmelserna om finansiering av terrorism (RP 135/2020 rd), som har beretts vid justitieministeriet. I lagförslag 4 i propositionen föreslås det att 1 kap. 4 § 1 mom. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism ändras, varför förslagen ska samstämmas vid behov. När det gäller detta moment behandlar riksdagen även som bäst regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, lagen om centralen för utredning av penningtvätt och 6 § i lagen om ett övervakningssystem för bank- och betalkonton (RP 261/2020 rd). I lagförslag 1 i propositionen i fråga föreslås det också att 1 kap. 4 § 1 mom. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism ändras, varför förslagen ska samstämmas vid behov.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om genomförande av kreditinstitutsdirektivet samt återhämtnings- och resolutionsdirektivet (RP 171/2020 rd), som har beretts vid finansministeriet. I lagförslag 3 i propositionen ändras 4 § 2 mom. och 26 § i lagen om Finansinspektionen till samma delar som i denna proposition, varför ändringarna bör beaktas i denna proposition.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den (RP 255/2020 rd), som har beretts vid finansministeriet. I lagförslag 1 i propositionen föreslås det att 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ändras delvis till samma

delar som i denna proposition, varför förslagen behöver samstämmas. De ändringar i 40 § 2 mom. 6 punkten i lagen om Finansinspektionen som föreslås i propositionen bör beaktas i lagförslag 2 i denna proposition.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen också regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om investeringstjänster och lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den (RP 16/2021 rd), som har beretts vid finansministeriet. I lagförslag 9 i propositionen föreslås det att 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ändras delvis till samma delar som i denna proposition, varför förslagen behöver samstämmas.

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen likaså regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om pensionsstiftelser, pensionskassor och försäkringskassor och till vissa lagar som har samband med den (RP 28/2021 rd), som har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. I lagförslag 9 i propositionen ändras lagen om Finansinspektionen delvis till samma delar som i denna proposition, varför förslagen behöver samstämmas. Dessutom innehåller lagförslag 10 i propositionen ändringar som överlappar 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, varför förslagen behöver samstämmas.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Näringsfrihet

Vad gäller lagförslag 2 i propositionen måste dess förhållande till näringsfriheten, som fastställs i 18 § i grundlagen, bedömas. Enligt 18 § 1 mom. har var och en rätt att i enlighet med lag skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden betraktat näringsfriheten som en grundlagsfäst huvudregel. Tillståndsplikt för näringsverksamhet har dock undantagsvis ansetts vara möjlig om ett viktigt och starkt samhälleligt intresse talar för det. Bestämmelser om tillståndsplikt ska utfärdas genom lag, och en sådan lag ska uppfylla de allmänna villkoren för lagar som inskränker grundläggande fri- och rättigheter. De föreskrivna begränsningarna i näringsfriheten bör vara exakta och noga avgränsade, och dessutom ska begränsningarnas omfattning och förutsättningarna för dem framgå av lagen (se t.ex. GrUU 69/2014 rd, s. 2, GrUU 65/2014 rd, s. 2 och GrUU 13/2014 rd, s. 2).

Enligt 4 § 2 mom. 14 punkten i lagförslag 2 i propositionen avses med auktoriserade tillsynsobjekt för Finansinspektionen godkända publiceringsarrangemang enligt artikel 2.1.34 och godkända rapporteringsmekanismer enligt artikel 2.1.36 i MiFIR-förordningen som Finansinspektionen har auktoriserat och som enligt artikel 27b.1 andra stycket står under dess tillsyn. Förslaget baserar sig på ändringar i MiFIR-förordningen genom vilka uppgifter som rör beviljande av auktorisation samt tillsyn överförs från nationella behöriga myndigheter till Esma. De nationella behöriga myndigheterna ska alltså i vissa situationer ha befogenheter som rör godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer. I kommissionens delegerade akt anges kriterier för att identifiera sådana godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer som på grund av sin begränsade relevans för den inre marknaden auktoriseras av en medlemsstats behöriga myndighet i stället för Esma.

Dessutom föreskrivs det i 27 § i lagförslag 2 om begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd. Finansinspektionen ges behörighet att begränsa ett i 4 § 2 mom. 14 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekts verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd om villkoren i artikel 27e i MiFIR-förordningen för återkallande av auktorisationen är uppfyllda. Förslaget grundar sig på det ändrade led c i artikel 70.6 i MiFID II-direktivet. Bestämmelsen

kompletterar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 27e i MiFIR-förordningen att återkalla auktorisationen för en leverantör av datarapporteringstjänster när villkoren i artikeln är uppfyllda.

Finansmarknadslagstiftningen innehåller betydande lagbaserade inskränkningar av näringsfriheten. Att begränsningar av grundläggande fri- och rättigheter är godtagbara kan för det första motiveras med behovet att skydda kundernas intressen inom finanssektorn och att trygga den finansiella stabiliteten och den allmänna tilliten till finansmarknadens funktion. Lagstiftningen förutsätter att företag som tillhandahåller finansiella tjänster och de aktörer som upprätthåller basystemen för finansiella tjänster på förhand ansöker om auktorisation för verksamheten. På så sätt kan det säkerställas att företagen från första början har tillräckliga förutsättningar att driva verksamheten i enlighet med lagens krav. Det är dessutom viktigt att den lagstiftning och offentliga myndighetstillsyn som reglerar företagets verksamhet tryggar möjligheterna att uppnå de allmänna målen ovan.

Skyldigheterna för leverantörer av datarapporteringstjänster att ha auktorisation är inte ny i sak. I 8 kap. 1 § i gällande lag om handel med finansiella instrument föreskrivs det att datarapporteringstjänster får tillhandahållas endast av företag som beviljats auktorisation enligt kapitlet i fråga samt av utländska leverantörer av EES-datarapporteringstjänster. Jämfört med nuläget innebär ändringen att det i fortsättningen föreskrivs om krav på verksamhetstillstånd för leverantörer av datarapporteringstjänster i MiFIR-förordningen och inte i nationell lag. Bestämmelserna om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i fråga om de aktörer som den ska övervaka ska fortsättningsvis med undantag av artiklarna 27e och 27f finnas i nationell lag. Till Finansinspektionens tillsynsbefogenheter ska i fortsättningen också höras rätten att begränsa ett auktoriserat tillsynsobjekts verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd om villkoren i artikel 27e i MiFIR-förordningen för återkallande av auktorisationen är uppfyllda.

De bestämmelser om tillsyn över tillståndspliktig verksamhet som nämnts ovan är nödvändiga såväl för att de allmänna målen med finansmarknadslagstiftningen ska kunna nås som med anledning av de krav som ställs i MiFID II-direktivet och MiFIR-förordningen. Den föreslagna regleringen är inte problematisk med hänsyn till de allmänna krav som ställs på en lag som inskränker grundläggande fri- och rättigheter, eftersom den föreslagna tillstandsregleringen grundar sig på MiFIR-förordningen som är direkt tillämplig. Den föreslagna regleringen anses tillsammans med de villkor för auktorisation som anges i avdelning IVa i MiFIR-förordningen uppfylla också de allmänna villkor som ställs på lagar som inskränker grundläggande fri- och rättighet. De föreslagna begränsningarna i näringsfriheten är exakta och noga avgränsade. Det finns således godtagbara grunder för att i lagen begränsa i den grundläggande rättighet som avses i 18 § i grundlagen.

10.2 Administrativa påföljder

I den nya 5 a-punkt som föreslås bli fogad till 12 kap. 2 § 3 mom. i lagförslag 1 föreskrivs det om påföljdsavgifter. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning är denna typ av avgifter administrativa påföljder av sanktionskaraktär som inte är skatter eller avgifter som avses i 81 § i grundlagen. Utskottet har i sak jämfört administrativa påföljder av sanktionskaraktär med straffrättsliga påföljder (se t.ex. GrUU 12/2019 rd, s. 7, GrUU 9/2018 rd, s. 2, GrUU 2/2017 rd, s. 4–5, GrUU 14/2013 rd och GrUU 17/2012 rd). Eftersom påförande av administrativa påföljder av sanktionskaraktär innebär utövning av offentlig makt, ska bestämmelser om dem med stöd av 2 § 3 mom. i grundlagen utfärdas genom lag. Utskottet har ansett att det vid påförande av administrativa påföljder är fråga om betydande utövning av offentlig makt och att bestämmelser om grunderna för betalningsskyldighet och avgiftens storlek samt om den betalningsskyldiges rättsskydd liksom om grunderna för att verkställa lagen därför ska utfärdas genom lag

(se t.ex. GrUU 12/2019 rd, s. 7–8, GrUU 9/2018 rd, s. 2, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd och GrUU 9/2012 rd, s. 2/I). Utskottet har också ansett att även om det krav på exakthet som ingår i den straffrättsliga legalitetsprincipen i 8 § i grundlagen inte direkt gäller administrativa påföljder, kan inte det allmänna kravet på exakthet åsidosättas i ett sådant sammanhang (se till exempel GrUU 12/2019 rd, s. 7, GrUU 9/2018 rd, s. 3, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd och GrUU 9/2012 rd). Dessutom ska bestämmelserna uppfylla proportionalitetskraven i fråga om påföljderna (GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 28/2014 rd och GrUU 15/2014 rd).

Enligt den föreslagna 5 a-punkten i 12 kap. 2 § 3 mom. i lagförslag 1 får Finansinspektionen också rätt att påföra påföljdsavgift som påföljd även för överträdelse av eller försummelse att iaktta bestämmelserna om vissa skyldigheter i de artiklar som fogats till MiFIR-förordningen. Strävan varit att i propositionen sammanjämka dels grundlagens krav på exakta och proportionerliga påföljder, dels förordningens krav på effektiva och avskräckande påföljder. De föreslagna administrativa påföljderna gör det möjligt att effektivt ingripa i förfaranden som strider mot förordningen, vilket bidrar till att effektivisera den offentliga tillsynen över tillhandahållandet av datarapporteringstjänster. De föreslagna administrativa påföljderna motsvarar också i hög grad de överträdelser och försummelser som redan enligt gällande lag omfattas av påföljdsavgift när bestämmelser om rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster och om organisatoriska krav på verksamheten hos leverantörer av datarapporteringstjänster utfärdades direkt genom nationell lag i stället för genom en direkt tillämplig förordning. Regleringen anses uppfylla kravet i 2 § 3 mom. i grundlagen enligt vilket bestämmelserna ska utfärdas genom lag samt kravet på proportionalitet. De bestämmelser som specificeras i punkten anses också till sitt innehåll uppfylla kraven på exakthet och noggrann avgränsning, eftersom de gärningar och försummelser som sanktioneras har karaktäriserats i lagen för att kunna specificeras. Utifrån det som anförts ovan bedömer regeringen att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom ESFS-direktivet innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) 1 kap. 2 § 1 mom. 19 och 21–24 punkten, 8–9 kap. samt 12 kap. 2 § 2 mom. 7 och 8 punkten, av dem 1 kap. 2 § 1 mom. 19 och 21–24 punkten sådana de lyder i lag 295/2017,

ändras 1 kap. 1 § och 2 § 1 mom. 20 och 31 punkten, 2 kap. 1 §, 3 kap. 11 § 6 mom., 5 kap. 4 § 2 mom., rubriken för III avdelningen, 7 kap. 3 § 3 mom., det inledande stycket i 12 kap. 2 § 3 mom. samt 13 kap. 2 §, av dem 1 kap. 1 § och 2 kap. 1 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 295/2019 samt 2 § 1 mom. 20 och 31 punkten och 7 kap. 3 § 3 mom. sådana de lyder i lag 295/2019, och

fogas till 10 kap. en ny 5 § och till 12 kap. 2 § 3 mom. en ny 5 a-punkt som följer:

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på ordnande av handel med finansiella instrument och på offentliggörande av information om handel med finansiella instrument.

Denna lag tillämpas på utländska organisationer som motsvarar börser i enlighet med vad som föreskrivs i 4 kap.

Bestämmelser om offentliggörande av information om handel med finansiella instrument och om handel med derivatinstrument finns dessutom i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s förordning om marknader för finansiella instrument*. I den förordningen finns det också bestämmelser om rapportering av transaktioner med finansiella instrument till den behöriga myndigheten, om icke-diskriminerande tillträde till clearing och till uppgifter om referensvärden samt om datarapporteringstjänster.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

20) *leverantör av datarapporteringstjänster* en person som avses i artikel 2.1.36a i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument,

31) *ledning* styrelsen för en tillhandahållare av investeringstjänster eller en börs, och om företaget har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören och alla som är direkt

underställda verkställande direktören och som sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder dess verksamhet,

2 kap.

Drift av reglerade marknader

1 §

Tillstånd att driva en reglerad marknad och annan tillåten verksamhet

En reglerad marknad får inte drivas utan tillstånd som beviljats av finansministeriet.

En börs får utöver en reglerad marknad driva en multilateral handelsplattform och en organiserad handelsplattform och tillhandahålla databehandlingstjänster och andra tjänster i anslutning till omsättning och förvaring av finansiella instrument samt utbildnings- och informationstjänster för utveckling av värdepappers-, derivat- och finansmarknaden samt bedriva annan verksamhet som har nära samband med verksamhet som avses i detta moment.

En börs får verka som clearingmedlem samt som kontoförande institut med iakttagande av lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017).

Bestämmelser om en börs rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster finns i artikel 27b.2 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

En börs får inte bedriva annan verksamhet än sådan som avses i denna paragraf.

3 kap.

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

11 §

Avbrytande eller avslutande av handel

En börs kan begära att Finansinspektionen fastställer ett sådant beslut om avbrytande eller avslutande av den handel som avses i 1, 2 eller 4 mom. Finansinspektionen ska, efter att ha fått en sådan begäran, utan obefogat dröjsmål besluta om den fastställer börsens beslut. Om Finansinspektionen inte fastställer börsens beslut ska börsen utan onödigt dröjsmål fortsätta handeln med det finansiella instrumentet.

5 kap.

Krav som tillämpas på multilaterala och organiserade handelsplattformar

4 §

Hantering av intressekonflikter samt tillförlitliga system

Marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral eller organiserad handel ska iaktta vad som i 3 kap. 1 § 3 och 4 mom. samt 11, 17–20, 23 och 28 § föreskrivs om organisering av verksamheten, handelssystemets motståndskraft, tick-size och elektronisk handel och ska ha infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som behövs för detta.

AVDELNING III

TRANSPARENS I HANDELN

7 kap.

Transparenskrav för handel med finansiella instrument

3 §

Avbrytande och förbudande av systematisk internhandel

Om Finansinspektionen i enlighet med 3 kap. 11 § 6 mom. har fastställt en börs beslut att avbryta eller avsluta handeln med ett finansiellt instrument eller i enlighet med 3 kap. 12 § 1 mom. ålagt börsen att avbryta handeln med ett finansiellt instrument och instrumentet är föremål för interna transaktioner, ska den systematiska internhandlaren avbryta handeln med instrumentet i fråga.

10 kap.

Tillsyn, tystnadsplikt och särskilda befogenheter

5 §

Tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster

Bestämmelser om rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster och om organisatoriska krav för och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster finns i avdelning IVa i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

Om Finansinspektionen i enlighet med artikel 27b i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument ska bevilja verksamhetstillstånd för och utöva tillsyn över en leverantör av datarapporteringstjänster, ska Finansinspektionen övervaka leverantörens verksamhet för att bedöma om de villkor för bedrivande av verksamheten som anges i den förordningen uppfylls. Finansinspektionen ska genomföra lämpliga åtgärder för att få tillgång till den information som behövs för att bedöma om villkoren är uppfyllda.

Vad som i 3 kap. 3 § föreskrivs om rapportering av överträdelser ska också tillämpas på de leverantörer av rapporteringstjänster som är Finansinspektionens tillsynsobjekt.

12 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är också överträdelse eller försummelse av följande bestämmelser i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

5 a) artiklarna 27b.1, 27b.2 och 27b.4 om auktorisationskrav för leverantörer av datarapporteringstjänster, artiklarna 27f.1–27f.3 om krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporteringstjänster, artiklarna 27g.1–27g.5 om organisatoriska krav för ett godkänt publiceringsarrangemang och artiklarna 27i.1–27i.4 om organisatoriska krav för en godkänd rapporteringsmekanism, om leverantören av rapporteringstjänster omfattas av ett undantag enligt artikel 27b.1 andra stycket,

13 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

2 §

Olovligt ordnande av handel med finansiella instrument

Den som uppsåtligt eller av grov vårdslöshet bedriver en börs verksamhet i strid med 2 kap. 1 § eller driver en multilateral eller en organiserad handelsplattform i strid med 5 kap. 1 § 1 mom. ska, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovligt ordnande av handel med finansiella instrument* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 6 och 13 punkten och 4 mom. 10 punkten, 5 § 10, 32 och 33 punkten, rubriken för 21 § samt 21 § 4 och 5 mom., 24 § 5 mom., 28 § 7 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom., 40 § 2 mom. 6 punkten, 41 § 3 mom., 41 a § 12 mom., 49 a §, det inledande stycket i 50 b §, 50 k § och 53 § 2 mom., sådana de lyder, 4 § 2 mom. 6 punkten, 4 § 4 mom. 10 punkten, 5 § 32 punkten, rubriken för 21 § samt 21 § 4 och 5 mom. och 28 § 7 mom. i lag 1071/2017, 4 § 2 mom. 13 punkten och 5 § 33 punkten i lag 1108/2018, 5 § 10 punkten, 32 a § 1 och 2 mom. och 40 § 2 mom. 6 punkten i lag 215/2019, 24 § 5 mom., 49 a §, det inledande stycket i 50 b § och 53 § 2 mom. i lag 1242/2011, 32 c § 1 mom. i lag 296/2019, 41 § 3 mom. i lag 1229/2018, 41 a § 12 mom. i lag 316/2020 och 50 k § i lag 1442/2016, och

fogas till 4 § 2 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012, 254/2013, 170/2014, 311/2015, 1055/2016, 352/2017, 1071/2017, 1108/2018, 215/2019 och 296/2019, en ny 14 punkt, till 26 §, sådan den lyder i lagarna 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016 och 575/2017, ett nytt 9 mom. och till 27 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 611/2014, 575/2017, 241/2018 och 1108/2018, ett nytt 9 mom. som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

6) börser enligt lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017),

13) sammanslutningar enligt artikel 27.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, nedan *värdepapperiseringsförordningen*, som har beviljats verksamhetstillstånd enligt artikel 28 i den förordningen,

14) godkända publiceringsarrangemang enligt artikel 2.1.34 och godkända rapporteringsmekanismer enligt artikel 2.1.36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s förordning om marknader för finansiella instrument*, som har auktoriserats av Finansinspektionen och som Finansinspektionen med stöd av artikel 27b.1 andra stycket i den förordningen svarar för tillsynen över.

Med *övriga tillsynsobjekt* avses i denna lag

10) referensvärdesadministratörer som inte är i 4 § 2 mom. avsedda auktoriserade tillsynsobjekt och som Finansinspektionen har beviljat verksamhetstillstånd med stöd av artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, nedan *förordningen om referensvärden*.

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

10) de som enligt 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012,

nedan EU:s förordning om värdepapperscentraler, är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

32) referensvärdesadministratörer som Finansinspektionen har registrerat med stöd av artikel 34 i förordningen om referensvärden,

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller sådana i 32 punkten i denna paragraf avsedda registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden,

21 §

Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk och tillsyn enligt förordningen om referensvärden

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få för tillsynen enligt marknadsmissbruksförordningen och förordningen om referensvärden behövliga uppgifter i standardformat om spotmarknader relaterade till råvaruderivat från marknadsaktörer, rapporter om transaktioner samt direkt tillgång till handlares system.

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter av alla personer som deltar i tillhandahållande av referensvärden eller lämnande av uppgifter för det ändamålet, också av tjänsteleverantörer till vilka uppgifter, tjänster eller verksamhet har utkontrakterats i enlighet med artikel 10 i förordningen om referensvärden, samt av deras huvudmän, och att vid behov samråda med dem.

24 §

Granskningsrätt

De europeiska tillsynsmyndigheterna har i sådana fall som avses i Europeiska unionens rättsakter om finansmarknaden rätt att i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna delta i inspektioner.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Bestämmelser om förutsättningarna för att återkalla verksamhetstillståndet för ett i 4 § 2 mom. 14 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt finns i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På sådana beslut av Finansinspektionen som avses i de nämnda bestämmelserna tillämpas 3 mom. i denna paragraf.

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa verksamhet som ett i 4 § 2 mom. 14 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt idkar med stöd av ett verksamhetstillstånd, om de villkor som föreskrivs i artikel 27e i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument är uppfyllda.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Finansinspektionen kan för en viss tid av högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen för en sådan administratör eller en sådan rapportör under tillsyn som avses i förordningen om referensvärden eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om personen i fråga har brutit mot eller försummat de bestämmelser som avses i artikel 42.1 i den förordningen.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsernas holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 4 kap. 7 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen eller i genomförandeförordningen till EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om

värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. i denna lag inom 60 vardagar från det att den underrättat den anmälningsskyldige om vilka utredningar som saknas.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstituts-lagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) den gräns för innehav som anges i de paragrafer som nämns i 1 punkten har uppnåtts eller överskridits och innehavet äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i målföretaget eller målsammanslutningen på det sätt som avses i 32 a § eller, om målföretaget är ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

6) bestämmelserna i artiklarna 4–16 i förordningen om referensvärden om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21–26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör,

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska utöver det som föreskrivs i 2 mom. också förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv

2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska överträdelsens inverkan också på icke-professionella kunders ställning beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om en påföljdsavgift som avses i 10 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift.

49 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om organ som ger beslutsrekommendationer

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden informera den berörda europeiska tillsynsmyndigheten om de förfaranden som iakttas i Finland och med hjälp av vilka kunder hos tillsynsobjekt och hos andra finansmarknadsaktörer kan hänskjuta enskilda tvister om tillämpning av lagarna om finansmarknaden till oavhängiga organ som ger rekommendationer.

50 b §

Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

50 k §

Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40.2 i förordningen om referensvärden.

53 §

Vägran att delta i tillsynssamarbete

Finansinspektionen ska underrätta den myndighet som har framställt samarbetsbegäran om vägran att samarbeta och om dess grunder samt, i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden, också den berörda europeiska tillsynsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) 1 kap. 4 § 1 mom. 15 punkten, 2 kap. 1 § 1 mom. och 8 kap. 11 §, av dem 2 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 573/2019, och
fogas till 1 kap. 4 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1089/2017 och 573/2019, en ny 14 a punkt och till 9 kap. en ny 3 a § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

14 a) *européiska banktillsynsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG,

15) *Europeiska bankmyndigheten* den bankmyndighet som avses i europeiska banktillsynsförordningen,

2 kap.

Riskbedömning

1 §

Nationell bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism

Inrikesministeriet och finansministeriet samordnar den nationella bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Inrikesministeriet svarar för bedömningen av riskerna i fråga om finansiering av nationell terrorism och finansministeriet för bedömningen

av riskerna i fråga om finansieringen av penningtvätt. I riskbedömningen ska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som gäller i Finland identifieras och bedömas samt Europeiska kommissionens, nedan *kommissionen*, bedömning på unionsnivå av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas. Den nationella riskbedömningen ska uppdateras regelbundet och sändas till kommissionen, Europeiska bankmyndigheten och de övriga medlemsstaterna.

8 kap.

Administrativa påföljder

11 §

Rapportering till Europeiska bankmyndigheten om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut

Finansinspektionen ska till Europeiska bankmyndigheten ge in

1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder som enligt detta kapitel varje år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4–7 §.

Regionförvaltningsverket ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till Europeiska bankmyndigheten.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

3 a §

Samarbete med Europeiska bankmyndigheten

Bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens uppgifter vid förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om tillsynsmyndigheternas skyldigheter rörande dessa uppgifter finns i artikel 9a i europeiska banktillsynsförordningen och bestämmelser om begäranden om utredning som Europeiska bankmyndigheten riktar till tillsynsmyndigheter finns i artikel 9b i den förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 5 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder, 5 § 1 mom. i lag 1076/2017 och 6 § 1 mom. i lag 575/2019, som följer:

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbanker enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 420
andra kreditinstitut	2 140
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 630
betalningsinstitut	2 140
försäkringsbolag	6 420
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 140
försäkringsföreningar	1 070
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 284
andra försäkringskassor än pensionskassor	856
arbetslöshetskassor	6 420
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 420
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 284
statens pensionsfond, pensionsanstalten Keva och kyrkans pensionsfond	16 050
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori I	2 140
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori II	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori III	4 301
fondbolag	4 280
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 280

RP 29/2021 rd

företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 420
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 815
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap. 1 § 3–5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 420
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3–6 mom. i lagen om investeringstjänster	1 070
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 140
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 210
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 070
filialer till utländska EES-fondbolag	2 140
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 140
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredje land	3 210
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 210
sådana leverantörer av datarapporteringstjänster som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan <i>EU:s förordning om marknader för finansiella instrument</i> , och som Finansinspektionen utövar tillsyn över med stöd av artikel 27b.1 andra stycket i den nämnda förordningen	10 700

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	278 200
den gamla insättningsgarantifond som avses i lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)	12 840
säkerhetsfonder enligt kreditinstitutslagen	2 140
juridiska personer som tillhandahåller tjänster som avses i 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som tillhandahåller tjänster som avses i 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 210

RP 29/2021 rd

enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 070
de som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 210
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700
börsers och värdepapperscentralers holdingföretag	10 700
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 070
försäkringsmäklare och sidoverksamhets försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsdistribution	1 070 och en höjning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 420
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	160 500
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375

emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
finländska kreditförmedlare som är registrerade i enlighet med 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegenhet, när förmedlarna inte är ombud för någon kreditgivare	1 200
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikskadenämnden och patientskadenämnden	1 070
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070
sådana försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsdistribution som är registrerade i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland och som har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 700
utländska kreditförmedlare enligt 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegenhet, när förmedlarna har filial i Finland	400

förmedlare av gräsrotsfinansiering enligt lagen om gräsrotsfinansiering	2 140
registrerade ombud enligt lagen om ombud för obligationsinnehavare	2 140
godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer enligt 4 § 2 mom. 14 punkten i lagen om Finansinspektionen	10 700
referensvärdesadministratörer enligt 5 § 32 punkten i lagen om Finansinspektionen	3 000
referensvärdesadministratörer enligt 4 § 4 mom. 10 punkten i lagen om Finansinspektionen	5 000
de som enligt 4 § 2 mom. 13 punkten i lagen om Finansinspektionen utför kontroll av värdepappersisering	5 000
sådana i 5 kap. 7 § i lagen om investeringstjänster avsedda tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster utan filialetablering	3 210
tillhandahållare av virtuella valutor	2 140

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 2 kap. 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1069/2017, som följer:

2 kap.

Rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet

3 §

Sidotjänster och rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster

Bestämmelser om rätt för ett värdepappersföretag som ordnar multilateral eller organiserad handel att tillhandahålla datarapporteringstjänster finns i artikel 27b.2 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 11 mars 2021

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Matti Vanhanen

1.

Lag

om ändring av lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) 1 kap. 2 § 1 mom. 19 och 21–24 punkten, 8–9 kap. samt 12 kap. 2 § 2 mom. 7 och 8 punkten, av dem 1 kap. 2 § 1 mom. 19 och 21–24 punkten sådana de lyder i lag 295/2017,

ändras 1 kap. 1 § och 2 § 1 mom. 20 och 31 punkten, 2 kap. 1 §, 3 kap. 11 § 6 mom., 5 kap. 4 § 2 mom., rubriken för III avdelningen, 7 kap. 3 § 3 mom., det inledande stycket i 12 kap. 2 § 3 mom. samt 13 kap. 2 §, av dem 1 kap. 1 § och 2 kap. 1 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 295/2019 samt 2 § 1 mom. 20 och 31 punkten och 7 kap. 3 § 3 mom. sådana de lyder i lag 295/2019, och

fogas till 10 kap. en ny 5 § och till 12 kap. 2 § 3 mom. en ny 5 a-punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde och definitioner

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Denna lag *ska* tillämpas på ordnande av handel med finansiella instrument och på offentliggörande av information om handel med finansiella instrument.

Tillämpningen av denna lag på utländska organisationer som motsvarar börser framgår av 4 kap.

Lagens 8 och 9 kap. ska tillämpas på leverantörer av datarapporterings tjänster som avses i denna lag.

Bestämmelser om offentliggörande av information om handel med finansiella instrument och om handel med derivatinstrument finns dessutom i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s förordning om marknader för finansiella instrument*. I EU:s förordning om marknader för finansiella instrument bestäms också

Denna lag tillämpas på ordnande av handel med finansiella instrument och på offentliggörande av information om handel med finansiella instrument.

Denna lag *tillämpas* på utländska organisationer som motsvarar börser *i enlighet med vad som föreskrivs* i 4 kap.

Bestämmelser om offentliggörande av information om handel med finansiella instrument och om handel med derivatinstrument finns dessutom i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s förordning om marknader för finansiella instrument*. I den förordningen finns det också *bestämmelser* om rapportering av transaktioner med finansiella instrument till den

Gällande lydelse

om rapportering av transaktioner med finansiella instrument till den behöriga myndigheten och om icke-diskriminerande tillträde till clearing och till uppgifter om referensvärden.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

19) **datarapporteringstjänster** drift av ett godkänt publiceringsarrangemang, drift av konsoliderad handelsinformation eller drift av en godkänd rapporteringsmekanism,

20) **leverantör av datarapporteringstjänster** finländska aktiebolag eller europabolag som avses i lagen om europabolag (742/2004) och som i enlighet med denna lag har beviljats verksamhetstillstånd för att driva ett godkänt publiceringsarrangemang, konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism,

21) **tillhandahållare av ett godkänt publiceringsarrangemang** bolag som avses ovan i 20 punkten och som har rätt att i enlighet med artiklarna 20 och 21 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument för tillhandahållare av investeringstjänsters räkning publicera rapporter om värdepappershandel,

22) **tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation** bolag som avses ovan i 20 punkten och som har rätt att tillhandahålla tjänster för samling av rapporter om transaktioner med sådana finansiella instrument som avses i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument i fråga om reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar, organiserade handelsplattformar och tillhandahållare av godkända publiceringsarrangemang samt konsolidera dem till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

23) **tillhandahållare av en godkänd rapporteringsmekanism** bolag som avses ovan i 20 punkten och som har rätt att för tillhandahållare av datarapporteringstjänster

Föreslagen lydelse

behöriga myndigheten, om icke-diskriminerande tillträde till clearing och till uppgifter om referensvärden *samt om datarapporteringstjänster*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

(19 punkten upphävs)

20) **leverantör av datarapporteringstjänster** en person som avses i artikel 2.1.36a i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument,

(21–24 punkten upphävs)

Gällande lydelse

hållare av investeringstjänsters räkning rapporterera uppgifter om transaktioner till Finansinspektionen, behöriga myndigheter i andra EES-stater eller till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

24) utländska leverantörer av EES-datarapporterings tjänster utländska företag som av en annan EES-stats än Finlands behöriga myndighet har beviljats tillstånd som motsvarar verksamhetstillstånd enligt 8 kap. att tillhandahålla datarapporterings tjänster,

31) ledning styrelsen för en tillhandahållare av investeringstjänster, en börs eller en leverantör av datarapporterings tjänster, och om företaget har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören och alla som är direkt underställda verkställande direktören och som sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder dess verksamhet,

2 kap.

Drift av reglerade marknader

1 §

Tillstånd att driva en reglerad marknad och annan tillåten verksamhet

En reglerad marknad får inte drivas utan tillstånd som beviljats av finansministeriet.

En börs får utöver en reglerad marknad driva en multilateral handelsplattform och en organiserad handelsplattform, *driva datarapporterings tjänster* och tillhandahålla databehandlingstjänster och andra tjänster i anslutning till omsättning och förvaring av finansiella instrument samt utbildnings- och informationstjänster för utveckling av värdepappers-, derivat- och finansmarknaden samt bedriva annan verksamhet som har nära samband med verksamhet som avses i detta moment.

En börs får verka som clearingmedlem samt som kontoförande institut *i enlighet* med lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017).

Föreslagen lydelse

31) ledning styrelsen för en tillhandahållare av investeringstjänster eller en börs, och om företaget har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören och alla som är direkt underställda verkställande direktören och som sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder dess verksamhet,

2 kap.

Drift av reglerade marknader

1 §

Tillstånd att driva en reglerad marknad och annan tillåten verksamhet

En reglerad marknad får inte drivas utan tillstånd som beviljats av finansministeriet.

En börs får utöver en reglerad marknad driva en multilateral handelsplattform och en organiserad handelsplattform och tillhandahålla databehandlingstjänster och andra tjänster i anslutning till omsättning och förvaring av finansiella instrument samt utbildnings- och informationstjänster för utveckling av värdepappers-, derivat- och finansmarknaden samt bedriva annan verksamhet som har nära samband med verksamhet som avses i detta moment.

En börs får verka som clearingmedlem samt som kontoförande institut *med iakttagande av* lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017).

Bestämmelser om en börs rätt att tillhandahålla datarapporterings tjänster finns i artikel

Gällande lydelse

En börs får inte bedriva annan verksamhet än sådan som avses i denna paragraf.

3 kap.

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

11 §

Avbrytande eller avslutande av handel

En börs kan be Finansinspektionen fastställa ett sådant beslut om avbrytande av handeln som avses i 1, 2 eller 4 mom. Finansinspektionen ska, efter att ha fått en sådan begäran, utan obefogat dröjsmål besluta om den ska fastställa börsens beslut om avbrytande av handeln. Om Finansinspektionen inte fastställer börsens beslut ska börsen utan onödigt dröjsmål fortsätta handeln med det finansiella instrumentet.

5 kap.

Krav som tillämpas på multilaterala och organiserade handelsplattformar

4 §

Hantering av intressekonflikter samt tillförlitliga system

Marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral eller organiserad handel ska iaktta vad som i 3 kap. 1 § 4 mom. samt 11, 17–20, 23 och 28 § föreskrivs om organisering av verksamheten, handelssystemets motståndskraft, tick-size och elektronisk handel och ska ha infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som krävs för att göra detta.

Föreslagen lydelse

27b.2 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

En börs får inte bedriva annan verksamhet än sådan som avses i denna paragraf.

3 kap.

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

11 §

Avbrytande eller avslutande av handel

En börs kan begära att Finansinspektionen fastställer ett sådant beslut om avbrytande eller avslutande av den handel som avses i 1, 2 eller 4 mom. Finansinspektionen ska, efter att ha fått en sådan begäran, utan obefogat dröjsmål besluta om den fastställer börsens beslut. Om Finansinspektionen inte fastställer börsens beslut ska börsen utan onödigt dröjsmål fortsätta handeln med det finansiella instrumentet.

5 kap.

Krav som tillämpas på multilaterala och organiserade handelsplattformar

4 §

Hantering av intressekonflikter samt tillförlitliga system

Marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral eller organiserad handel ska iaktta vad som i 3 kap. 1 § 3 och 4 mom. samt 11, 17–20, 23 och 28 § föreskrivs om organisering av verksamheten, handelssystemets motståndskraft, tick-size och elektronisk handel och ska ha infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som behövs för detta.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

III AVDELNINGEN

III AVDELNINGEN

TRANSPARENS I HANDELN SAMT DATARAPPORTERINGSTJÄNSTER

TRANSPARENS I HANDELN

7 kap.

7 kap.

Transparenskrav för handel med finansiella instrument

Transparenskrav för handel med finansiella instrument

3 §

3 §

Avbrytande och förbjudande av systematisk internhandel

Avbrytande och förbjudande av systematisk internhandel

Om Finansinspektionen i enlighet med 3 kap. 11 § 6 mom. har fastställt en börs beslut att avbryta handeln med finansiella instrument eller i enlighet med 3 kap. 11 § 5 mom. ålagt börsen att avbryta handeln med finansiella instrument och dessa är föremål för interna transaktioner, ska den systematiska internhandlaren avbryta handeln med instrumenten i fråga.

Om Finansinspektionen i enlighet med 3 kap. 11 § 6 mom. har fastställt en börs beslut att avbryta *eller avsluta* handeln med *ett finansiellt* instrument eller i enlighet med 3 kap. 12 § 1 mom. ålagt börsen att avbryta handeln med *ett finansiellt* instrument och *instrumentet* är föremål för interna transaktioner, ska den systematiska internhandlaren avbryta handeln med *instrumentet* i fråga.

8 kap.

(8 kap. upphävs)

Rätt att tillhandahålla datarapporterings-tjänster

9 kap.

(9 kap. upphävs)

Organisatoriska krav på verksamheten hos en leverantör av datarapporterings-tjänster

10 kap.

10 kap.

Tillsyn, tystnadsplikt och särskilda befogenheter

Tillsyn, tystnadsplikt och särskilda befogenheter

5 §

Tillsyn över leverantörer av datarapporterings-tjänster

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelser om rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster och om organisatoriska krav för och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster finns i avdelning IVa i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

Om Finansinspektionen i enlighet med artikel 27b i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument ska bevilja verksamhetstillstånd för och utöva tillsyn över en leverantör av datarapporteringstjänster, ska Finansinspektionen övervaka leverantörens verksamhet för att bedöma om de villkor för bedrivande av verksamheten som anges i den förordningen uppfylls. Finansinspektionen ska genomföra lämpliga åtgärder för att få tillgång till den information som behövs för att bedöma om villkoren är uppfyllda.

Vad som i 3 kap. 3 § föreskrivs om rapportering av överträdelser ska också tillämpas på de leverantörer av rapporteringstjänster som är Finansinspektionens tillsynsobjekt.

12 kap.

12 kap.

Administrativa påföljder

Administrativa påföljder

2 §

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. avses med överträdelse av bestämmelser och beslut enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen dessutom överträdelse eller försummelse att iaktta följande bestämmelser och beslut:

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. avses med överträdelse av bestämmelser och beslut enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen dessutom överträdelse eller försummelse att iaktta följande bestämmelser och beslut:

7) 8 kap. 1, 14 och 15 § om rätt att tillhandahålla datarapporteringstjänster,

(7 och 8 punkten upphävs)

8) 9 kap. 1–10 § om krav som ställs på leverantörer av datarapporteringstjänster,

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen dessutom överträdelse eller försummelse att iaktta följande bestämmelser i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument:

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är också överträdelse eller försummelse av följande bestämmelser i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a) artiklarna 27b.1, 27b.2 och 27b.4 om auktorisationskrav för leverantörer av data-rapporteringstjänster, artiklarna 27f.1–27f.3 om krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporteringstjänster, artiklarna 27g.1–27g.5 om organisatoriska krav för ett godkänt publiceringsarrangemang och artiklarna 27i.1–27i.4 om organisatoriska krav för en godkänd rapporteringsmekanism, om leverantören av rapporteringstjänster omfattas av ett undantag enligt artikel 27b.1 andra stycket,

13 kap.

13 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

Skadestånds- och straffbestämmelser

2 §

2 §

Olovligt ordnande av handel med finansiella instrument, olovlig drift av en organiserad handelsplattform samt olovligt tillhandahållande av datarapporteringstjänster

Olovligt ordnande av handel med finansiella instrument

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet bedriver en börs verksamhet i strid med 2 kap. 1 § eller driver en multilateral eller en organiserad handelsplattform i strid med 5 kap. 1 § 1 mom. eller tillhandahåller datarapporteringstjänster i strid med 8 kap. 1 eller 2 § ska, om gärningen inte är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för olovligt ordnande av handel med finansiella instrument dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet bedriver en börs verksamhet i strid med 2 kap. 1 § eller driver en multilateral eller en organiserad handelsplattform i strid med 5 kap. 1 § 1 mom. ska, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för olovligt ordnande av handel med finansiella instrument dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 6 och 13 punkten och 4 mom. 10 punkten, 5 § 10, 32 och 33 punkten, rubriken för 21 § samt 21 § 4 och 5 mom., 24 § 5 mom., 28 § 7 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom., 40 § 2 mom. 6 punkten, 41 § 3 mom., 41 a § 12 mom., 49 a §, det inledande stycket i 50 b §, 50 k § och 53 § 2 mom.,

sådana de lyder, 4 § 2 mom. 6 punkten, 4 § 4 mom. 10 punkten, 5 § 32 punkten, rubriken för 21 § samt 21 § 4 och 5 mom. och 28 § 7 mom. i lag 1071/2017, 4 § 2 mom. 13 punkten och 5 § 33 punkten i lag 1108/2018, 5 § 10 punkten, 32 a § 1 och 2 mom. och 40 § 2 mom. 6 punkten i lag 215/2019, 24 § 5 mom., 49 a §, det inledande stycket i 50 b § och 53 § 2 mom. i lag 1242/2011, 32 c § 1 mom. i lag 296/2019, 41 § 3 mom. i lag 1229/2018, 41 a § 12 mom. i lag 316/2020 och 50 k § i lag 1442/2016, och

fogas till 4 § 2 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012, 254/2013, 170/2014, 311/2015, 1055/2016, 352/2017, 1071/2017, 1108/2018, 215/2019 och 296/2019, en ny 14 punkt, till 26 §, sådan den lyder i lagarna 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016 och 575/2017, ett nytt 9 mom. och till 27 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 611/2014, 575/2017, 241/2018 och 1108/2018, ett nytt 9 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Tillsynsobjekt

Tillsynsobjekt

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

6) börser och leverantörer av datarapporteringstjänster enligt lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017),

6) börser enligt lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017),

13) en sammanslutning enligt artikel 27.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, nedan *värdepapperiseringsförordningen*, som har beviljats verksamhetstillstånd enligt artikel 28 i värdepapperiseringsförordningen.

13) sammanslutningar enligt artikel 27.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, nedan *värdepapperiseringsförordningen*, som har beviljats verksamhetstillstånd enligt artikel 28 i *den förordningen*,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14) godkända publiceringsarrangemang enligt artikel 2.1.34 och godkända rapporteringsmekanismer enligt artikel 2.1.36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, **nedan EU:s förordning om marknader för finansiella instrument**, som har auktoriserats av Finansinspektionen och som Finansinspektionen med stöd av artikel 27b.1 andra stycket i den förordningen svarar för tillsynen över.

Med övriga tillsynsobjekt avses i denna lag

Med övriga tillsynsobjekt avses i denna lag

10) en referensvärdesadministratör som inte är ett sådant i 4 § 2 mom. avsett auktoriserat tillsynsobjekt som Finansinspektionen har beviljat verksamhetstillstånd med stöd av artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (referensvärdesförordningen).

10) referensvärdesadministratörer som inte är i 4 § 2 mom. **avsedda auktoriserade** tillsynsobjekt och som Finansinspektionen har beviljat verksamhetstillstånd med stöd av artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, **nedan förordningen om referensvärden**.

5 §

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

10) de som enligt 2 kap. 11 § och 8 kap. 18 § i lagen om handel med finansiella instrument, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen eller enligt Europaparlamentets eller rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning

10) de som enligt 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU

Gällande lydelse

(EU) nr 236/2012, nedan *EU:s förordning om värdepapperscentraler*, är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

32) referensvärdesadministratörer som Finansinspektionen har registrerat med stöd av artikel 34 i referensvärdesförordningen,

33) andra personer än tillsynsobjekt *som avses i 4 §* eller sådana registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta referensvärdesförordningen,

21 §

Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk och tillsyn enligt referensvärdesförordningen

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få för tillsynen enligt marknadsmissbruksförordningen och referensvärdesförordningen behövliga uppgifter i standardformat om spotmarknader relaterade till råvaruderivat från marknadsaktörer, rapporter om transaktioner samt direkt tillgång till handlares system.

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter av alla personer som deltar i tillhandahållande av referensvärden eller lämnande av uppgifter för det ändamålet, också av tjänsteleverantörer till vilka uppgifter, tjänster eller verksamhet har utkontrakterats *så som föreskrivs* i artikel 10 i referensvärdesförordningen, samt av deras huvudmän, och att vid behov samråda med dem.

24 §

Granskningsrätt

De europeiska tillsynsmyndigheterna har i sådana fall som avses i de direktiv som gäller finansmarknaden rätt att i enlighet med de

Föreslagen lydelse

och förordning (EU) nr 236/2012, nedan *EU:s förordning om värdepapperscentraler*, är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

32) referensvärdesadministratörer som Finansinspektionen har registrerat med stöd av artikel 34 i *förordningen om referensvärden*,

33) andra personer än tillsynsobjekt *enligt 4 §* eller sådana i 32 punkten *i denna paragraf* avsedda registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden,

21 §

*Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk och tillsyn enligt **förordningen om referensvärden***

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få för tillsynen enligt marknadsmissbruksförordningen och *förordningen om referensvärden* behövliga uppgifter i standardformat om spotmarknader relaterade till råvaruderivat från marknadsaktörer, rapporter om transaktioner samt direkt tillgång till handlares system.

Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter av alla personer som deltar i tillhandahållande av referensvärden eller lämnande av uppgifter för det ändamålet, också av tjänsteleverantörer till vilka uppgifter, tjänster eller verksamhet har utkontrakterats *i enlighet med* artikel 10 i *förordningen om referensvärden*, samt av deras huvudmän, och att vid behov samråda med dem.

24 §

Granskningsrätt

De europeiska tillsynsmyndigheterna har i sådana fall som avses i *Europeiska unionens*

Gällande lydelse

européiska finanstillsynsförordningarna delta i inspektioner.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Föreslagen lydelse

rättsakter om finansmarknaden rätt att i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna delta i inspektioner.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Bestämmelser om förutsättningarna för att återkalla verksamhetstillståndet för ett i 4 § 2 mom. 14 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt finns i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På sådana beslut av Finansinspektionen som avses i de nämnda bestämmelserna tillämpas 3 mom. i denna paragraf.

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa verksamhet som ett i 4 § 2 mom. 14 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt idkar med stöd av ett verksamhetstillstånd, om de villkor som föreskrivs i artikel 27e i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument är uppfyllda.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Finansinspektionen kan för en viss tid av högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen för en sådan administratör eller en sådan rapportör under tillsyn som avses i referensvärdesförordningen eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om personen i fråga har brutit mot eller försummat de bestämmelser som avses i artikel 42.1 i referensvärdesförordningen.

Finansinspektionen kan för en viss tid av högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen för en sådan administratör eller en sådan rapportör under tillsyn som avses i *förordningen om referensvärden* eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om personen i fråga har brutit mot eller försummat de bestämmelser som avses i artikel 42.1 i *den förordningen*.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstituts-lagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investerings-tjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfon-der, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och för-säkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § *eller 8 kap. 18 §* i lagen om handel med finansiella instru-ment, EU:s förordning om värdepapperscen-traler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna av-sedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepap-persföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förva-ringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, för-säkringsbolag samt deras holdingföretag, fi-nans- och försäkringskonglomerats holding-företag, institut för elektroniska pengar, betaln-ingsinstitut, börser, börsers holdingföretag, *leverantörer av datarapporteringstjänster och holdingbolag för leverantörer av data-rapporteringstjänster*, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verk-samhet enligt sunda och ansvarsfulla led-ningsprinciper i det företag eller den organi-sation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade för-månerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

- 1) den anmälningsskyldige inte har ett till-räckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,
- 2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget el-ler organisationen på grund av förvärvet,
- 3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstituts-lagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investerings-tjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfon-der, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och för-säkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s för-ordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, sär-skilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäk-ringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepappers-centraler och värdepapperscentralers holding-företag, om innehavet av andelen skulle även-tyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den orga-nisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

- 1) den anmälningsskyldige inte har ett till-räckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,
- 2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget el-ler organisationen på grund av förvärvet,
- 3) företagets eller organisationens solvens, tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande

Gällande lydelse

informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 4 kap. 7 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen eller i genomförandeförordningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. eller 8 kap. 18 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den underrättat den anmälningsskyldige om vilka utredningar som saknas.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers

Föreslagen lydelse

informationsutbytet mellan myndigheterna äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom behandlingstiden enligt 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det momentet eller uppgifter eller information som avses i 3 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 4 kap. 7 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen eller i genomförandeförordningen till EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 11 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller EU:s förordning om värdepapperscentraler. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. i denna lag inom 60 vardagar från det att den underrättat den anmälningsskyldige om vilka utredningar som saknas.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers

Gällande lydelse

holdingföretag, leverantörer av datarapporteringstjänster, holdingföretag till leverantörer av datarapporteringstjänster, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § *eller 8 kap. 18 §* i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) den gräns för innehav som anges i de paragrafer som nämns i 1 punkten har uppnåtts eller överskridits och innehavet äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i målföretaget eller målsammanslutningen på det sätt som avses i 32 a § eller, om målföretaget är ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

6) bestämmelserna i artiklarna 4–16 i referensvärdesförordningen om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21–26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör,

Föreslagen lydelse

holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) den gräns för innehav som anges i de paragrafer som nämns i 1 punkten har uppnåtts eller överskridits och innehavet äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i målföretaget eller målsammanslutningen på det sätt som avses i 32 a § eller, om målföretaget är ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

6) bestämmelserna i artiklarna 4–16 i *förordningen om referensvärden* om referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet, artiklarna 21–26 om kritiska, signifikanta och icke-signifikanta referensvärden, artikel 27 om referensvärdesdeklaration, artikel 28 om referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas, artikel 29 om användning av ett referensvärde och mot artikel 34 om auktorisation och registrering av en administratör,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av referensvärdesförordningen, ska utöver det som föreskrivs i 2 mom. också förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska överträdelsens inverkan också på icke-professionella kunders ställning beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av *förordningen om referensvärden*, ska utöver det som föreskrivs i 2 mom. också förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska överträdelsens inverkan också på icke-professionella kunders ställning beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om en påföljdsavgift som avses i 10 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i referensvärdesförordningen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 250 000 euro, beroende på vilken-dera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om en påföljdsavgift som avses i 10 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i *förordningen om referensvärden*, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 250 000 euro, beroende på vilken-dera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift.

49 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om organ som ger beslutsrekommendationer

49 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om organ som ger beslutsrekommendationer

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de direktiv som gäller finansmarknaden informera den berörda europeiska tillsynsmyndigheten om de förfaranden som iakttas i Finland och med hjälp av vilka kunder hos tillsynsobjekt och hos andra finansmarknadsaktörer kan hänskjuta enskilda tvister om tillämpning av lagarna om finansmarknaden till oavhängiga organ som ger rekommendationer.

50 b §

Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de direktiv som gäller finansmarknaden i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

50 k §

Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) 596/2014 (förordningen om referensvärden).

53 §

Vägran att delta i tillsynssamarbete

Finansinspektionen ska underrätta den myndighet som har framställt samarbetsbegäran om vägran att samarbeta och om dess grunder samt, i sådana fall som avses i de direktiv som

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de *EU-rättsakter* som gäller finansmarknaden informera den berörda europeiska tillsynsmyndigheten om de förfaranden som iakttas i Finland och med hjälp av vilka kunder hos tillsynsobjekt och hos andra finansmarknadsaktörer kan hänskjuta enskilda tvister om tillämpning av lagarna om finansmarknaden till oavhängiga organ som ger rekommendationer.

50 b §

Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de *EU-rättsakter* som gäller finansmarknaden i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

50 k §

Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40.2 i *förordningen om referensvärden*.

53 §

Vägran att delta i tillsynssamarbete

Finansinspektionen ska underrätta den myndighet som har framställt samarbetsbegäran om vägran att samarbeta och om dess grunder

Gällande lydelse

gäller finansmarknaden, också den berörda europeiska tillsynsmyndigheten.

Föreslagen lydelse

samt, i sådana fall som avses i de *EU-rättsakter* som gäller finansmarknaden, också den berörda europeiska tillsynsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) 1 kap. 4 § 1 mom. 15 punkten, 2 kap. 1 § 1 mom. och 8 kap. 11 §, av dem 2 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 573/2019, och
fogas till 1 kap. 4 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1089/2017 och 573/2019, en ny 14 a punkt och till 9 kap. en ny 3 a § som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

14 a) europeiska banktillsynsförordningen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG,

15) europeiska tillsynsmyndigheter den europeiska bankmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG

15) **Europeiska bankmyndigheten** den europeiska bankmyndighet som avses i europeiska banktillsynsförordningen,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, den europeiska värdepappers- och marknadsmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG och den europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG,

2 kap.

Riskbedömning

1 §

Nationell bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism

Inrikesministeriet och finansministeriet samordnar den nationella bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Inrikesministeriet svarar för bedömningen av riskerna i fråga om finansiering av nationell terrorism och finansministeriet för bedömningen av riskerna i fråga om finansieringen av penningtvätt. I riskbedömningen ska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som gäller i Finland identifieras och bedömas samt Europeiska kommissionens, nedan *kommissionen*, bedömning på unionsnivå av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas. Den nationella riskbedömningen ska uppdateras regelbundet och sändas till kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och de övriga medlemsstaterna.

2 kap.

Riskbedömning

1 §

Nationell bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism

Inrikesministeriet och finansministeriet samordnar den nationella bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Inrikesministeriet svarar för bedömningen av riskerna i fråga om finansiering av nationell terrorism och finansministeriet för bedömningen av riskerna i fråga om finansieringen av penningtvätt. I riskbedömningen ska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som gäller i Finland identifieras och bedömas samt Europeiska kommissionens, nedan *kommissionen*, bedömning på unionsnivå av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas. Den nationella riskbedömningen ska uppdateras regelbundet och sändas till kommissionen, Europeiska *bankmyndigheten* och de övriga medlemsstaterna.

Gällande lydelse

8 kap.

Administrativa påföljder

11 §

Rapportering till Europeiska tillsynsmyndigheten om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut

Finansinspektionen ska till den berörda europeiska tillsynsmyndigheten ge in

1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder som enligt detta kapitel varje år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4–7 §.

Regionförvaltningsverket ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till *den* europeiska tillsynsmyndigheten.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

Föreslagen lydelse

8 kap.

Administrativa påföljder

11 §

*Rapportering till Europeiska **bankmyndigheten** om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut*

Finansinspektionen ska till *Europeiska bankmyndigheten* ge in

1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder som enligt detta kapitel varje år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4–7 §.

Regionförvaltningsverket ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till *Europeiska bankmyndigheten*.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

3 a §

Samarbete med Europeiska bankmyndigheten

Bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens uppgifter vid förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om tillsynsmyndigheternas skyldigheter rörande dessa uppgifter finns i artikel 9a i europeiska banktillsynsförordningen och bestämmelser om begäranden om utredning som Europeiska bankmyndigheten riktar till tillsynsmyndigheter finns i artikel 9b i den förordningen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 5 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder, 5 § 1 mom. i lag 1076/2017 och 6 § 1 mom. i lag 575/2019, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbanker enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 420
andra kreditinstitut	2 140
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 630
betalningsinstitut	2 140
försäkringsbolag	6 420
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 140
försäkringsföreningar	1 070
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 284
andra försäkringskassor än pensionskassor	856

RP 29/2021 rd

arbetslöshetskassor	6 420
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 420
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 284
statens pensionsfond, pensionsanstalten Keva och kyrkans pensionsfond	16 050
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori I	2 140
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori II	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori III	4 301
fondbolag	4 280
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 280
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 420
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 815
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap. 1 § 3–5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 420
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3–6 mom. i lagen om investeringstjänster	1 070
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 140
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 210
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 070
filialer till utländska EES-fondbolag	2 140
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 140
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 210
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 210
<i>sådana leverantörer av datarapporteringstjänster som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s förordning om marknader för finansiella instrument, och som Finansinspektionen utövar tillsyn över med stöd av artikel 27b.1 andra stycket i den nämnda förordningen</i>	10 700

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

RP 29/2021 rd

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	278 200
den gamla insättningsgarantifond som avses i lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)	12 840
säkerhetsfonder enligt kreditinstitutslagen	2 140
juridiska personer som tillhandahåller tjänster som avses i 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som tillhandahåller tjänster som avses i 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 210
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 070
de som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 210
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700
börsers och värdepapperscentralers holdingföretag	10 700
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 070
försäkringsmäklare och sidoverksamma försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsdistribution	1 070 och en höjning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 420

RP 29/2021 rd

centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	160 500
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
finländska kreditförmedlare som är registrerade i enlighet med 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegenhet, när förmedlarna inte är ombud för någon kreditgivare	1 200
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikskadenämnden och patientskadenämnden	1 070
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260

filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070
sådana försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsdistribution som är registrerade i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland och som har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 700
utländska kreditförmedlare enligt 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, när förmedlarna har filial i Finland	400
förmedlare av gräsrotsfinansiering enligt lagen om gräsrotsfinansiering	2 140
registrerade ombud enligt lagen om ombud för obligationsinnehavare	2 140
<i>godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer enligt 4 § 2 mom. 14 punkten i lagen om Finansinspektionen</i>	10 700
referensvärdesadministratörer enligt 5 § 32 punkten i lagen om Finansinspektionen	3 000
referensvärdesadministratörer enligt 4 § 4 mom. 10 punkten i lagen om Finansinspektionen	5 000
<i>de som enligt 4 § 2 mom. 13 punkten i lagen om Finansinspektionen utför kontroll av värdepapperisering</i>	5 000
sådana i 5 kap. 7 § i lagen om investeringstjänster avsedda tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster utan filialetablering	3 210
tillhandahållare av virtuella valutor	2 140

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 2 kap. 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1069/2017, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 kap.

**Rätt att tillhandahålla investeringstjänster
eller bedriva investeringsverksamhet**

**Rätt att tillhandahålla investeringstjänster
eller bedriva investeringsverksamhet**

3 §

3 §

*Sidotjänster och rätt att tillhandahålla data-
rapporteringstjänster*

*Sidotjänster och rätt att tillhandahålla data-
rapporteringstjänster*

Ett värdepappersföretag som ordnar multilateral eller organiserad handel får dessutom upprätthålla och tillhandahålla *sådana* data-rapporteringstjänster som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 19 punkten i lagen om handel med finansiella instrument.

Bestämmelser om rätt för ett värdepappersföretag som ordnar multilateral eller organiserad handel att tillhandahålla datarapporteringstjänster finns i artikel 27b.2 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

Denna lag träder i kraft den 20 .
